

EBA/GL/2021/10

---

15 septembrie 2021

Ghidul

---

privind simulările de criză ale schemelor de garantare a depozitelor în temeiul Directivei 2014/49/UE (Ghidul privind simulările de criză ale SGD-urilor) (revizuit)

1. Conformitate și obligații de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor lor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care ghidul este adresat în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 14.02.2022. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2021/10”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Prezentul ghid prezintă principiile și conținutul minim al simulărilor de criză pe care schemele de garantare a depozitelor („SGD-uri”) trebuie să le efectueze conform articolului 4 alineatul (10) din Directiva 2014/49/UE (DSGD)².
6. Scopul său este de a sprijini autoritățile desemnate și SGD-urile să sporească reziliența sistemelor SGD-urilor din Uniunea Europeană prin stabilirea unui nivel minim de consecvență, calitate și comparabilitate a simulărilor de criză ale SGD-urilor.
7. Reziliența SGD-urilor poate fi definită ca fiind capacitatea SGD-urilor de a îndeplini sarcinile care le-au fost atribuite conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE³. Această definiție include toate sarcinile pe care o SGD este mandatată să le îndeplinească în conformitate cu legislația națională, inclusiv plata de compensații de către SGD [articolul 8 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1) din DSGD], plata de compensații de către SGD cu cooperare transfrontalieră (articolul 14 din DSGD), contribuția la rezoluție [articolul 109 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD)], contribuția la evitarea intrării în dificultate [articolul 11 alineatul (3) din DSGD] și contribuția la procedurile de insolvență [articolul 11 alineatul (6) din DSGD]. Reziliența SGD-urilor poate fi evaluată cu ajutorul simulărilor de criză prevăzute în ghid.

Domeniul de aplicare

8. Prezentul ghid se aplică SGD-urilor atunci când efectuează simulări de criză asupra sistemelor lor conform articolului 4 alineatul (10) din Directiva 2014/49/UE.
9. În cazul în care administrează o SGD, autoritățile desemnate trebuie să aplice prezentul ghid atunci când efectuează simulări de criză asupra sistemelor SGD. În cazul în care o SGD este administrată de o entitate privată, autoritățile desemnate trebuie să se asigure că respectiva SGD aplică prezentul ghid.

---

² Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

³ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

Destinatari

10. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 punctul (2) subpunctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
11. Prezentul ghid se adresează totodată autorităților competente prevăzute la articolul 4 punctul (2) subpunctele (i), (iii) și (iv) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în măsura în care se impune colaborarea acestora, ca participanți la plasa de siguranță, pentru asigurarea efectuării corespunzătoare a simulărilor de criză ale SGD-urilor.

Definiții

12. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați și definiții în Directiva 2014/49/UE au același înțeles în cuprinsul ghidului. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

Ciclu de raportare	înseamnă intervalul de timp (stabilit de ABE) între completarea și transmiterea oficială de către o SGD către ABE a două formulare de raportare prevăzute în anexa 1.
Ciclu de simulare de criză	înseamnă perioada de timp care nu depășește 3 ani, în care o SGD efectuează cel puțin o dată fiecare dintre simulările de criză definite drept teste de bază.
Exerciții	înseamnă diferitele acțiuni pe care le întreprinde o SGD pentru a desfășura o simulare de criză.
Fișierul „single customer view” (situație unică a clientului) („Fișierul SCV”)	înseamnă un fișier care conține informațiile aferente fiecărui deponent, necesare pentru a pregăti plata de compensații de către SGD, inclusiv suma agregată a depozitelor eligibile ale fiecărui deponent.
Ipoteze	înseamnă informațiile și parametrii predefiniți pentru desfășurarea unei simulări de criză a SGD-ului.
Observatori externi	înseamnă părți interesate implicate pentru a monitoriza finalizarea testului și pentru a oferi opinii cu privire la diferitele etape ale simulării. Aceștia nu sunt angajați sau subcontractați de SGD și nu le sunt încredințate funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD. Aceștia ar putea face parte din (printre altele) instituții de credit participante, autorități publice relevante sau furnizori externi ai SGD-ului.
Observatori interni	înseamnă observatorii simulării implicați pentru a monitoriza finalizarea simulării și

pentru a oferi opinii cu privire la diferitele etape ale simulării. Aceștia sunt angajați sau subcontractați de SGD. Aceștia ar putea să facă parte, de asemenea, dintr-o altă autoritate publică căreia i-au fost încredințate funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD.

<p>Participanți externi</p>	<p>înseamnă participanți la simulare care contribuie în mod direct la realizarea simulării. Aceștia nu sunt angajați sau subcontractați de SGD și nu le sunt încredințate funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD. Aceștia ar putea face parte din (printre altele) instituții de credit participante, autorități publice relevante sau furnizori externi ai SGD-ului.</p>
<p>Participanți interni</p>	<p>înseamnă participanții la simulări care contribuie în mod direct la realizarea simulării și care sunt angajați sau subcontractați de SGD. Aceștia ar putea să facă parte, de asemenea, dintr-o altă autoritate publică căreia i-au fost încredințate funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD.</p>
<p>Teste de bază</p>	<p>înseamnă simulările de criză care evaluează reziliența SGD-ului în îndeplinirea diferitelor funcții care fac parte din mandatul legal al SGD-ului.</p>

3. Punere în aplicare

Data punerii în aplicare

13. Prezentul ghid se aplică de la 15 septembrie 2021.

Abrogare

14. Ghidul EBA/GL/2016/04 se abrogă de la 15 septembrie 2021.

4. Ghidul privind simulările de criză ale SGD-urilor

Orientarea 1: Obiectivele simulărilor de criză ale SGD-urilor

1.1 Simulările de criză ale SGD-urilor trebuie să contribuie la creșterea treptată a rezilienței sistemului european al SGD-urilor prin:

- (i) evaluarea rezilienței SGD-urilor, prin verificarea capacității SGD-urilor de a îndeplini sarcinile care le-au fost atribuite conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE, inclusiv atunci când colaborează cu alte SGD-uri din Uniunea Europeană;
- (ii) identificarea acelor elemente ale unei SGD care necesită îmbunătățiri sau au fost deja îmbunătățite față de simulările anterioare și
- (iii) generarea de rezultate care să permită comparabilitatea și evaluările inter pares.

Orientarea 2: Metodologia simulărilor de criză ale SGD-urilor

2.1 Pentru a asigura o abordare cuprinzătoare, simulările de criză trebuie programate astfel încât să acopere o perspectivă pe termen mediu. Fiecare exercițiu de simulare de criză trebuie să urmeze o serie de etape cheie, conform descrierii de la orientarea 2.

2.2 Pentru a asigura conformitatea cu articolul 4 alineatul (11) din Directiva 2014/49/UE, autoritățile desemnate trebuie să se asigure că SGD-urile obțin și folosesc informațiile necesare pentru efectuarea simulărilor de criză asupra sistemelor lor doar în scopul efectuării simulărilor respective și păstrează astfel de informații doar atât cât este necesar pentru scopul respectiv. Pentru a asigura conformitatea cu articolul 4 alineatul (9) din directiva respectivă și, în mod specific în cazul în care simularea implică prelucrarea datelor legate de conturile deponenților, autoritățile desemnate trebuie să se asigure că SGD-urile mențin confidențialitatea, prelucrează datele respective legate de conturile deponenților conform Directivei 95/46/CE⁴ și protejează pe deplin datele respective, inclusiv prin aplicarea de metode de asigurare a anonimatului, după caz.

---

⁴Înlocuită de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date.

Programarea simulărilor de criză

- 2.3 Pe o perioadă care nu depășește 3 ani, SGD-urile trebuie să elaboreze un program de simulare de criză care să includă exerciții care acoperă toate testele de bază definite în orientarea 3. În orice caz, un ciclu de simulare de criză este finalizat atunci când toate testele de bază au fost efectuate cel puțin o dată (de la aplicarea ghidului sau de la adoptarea ultimului ciclu).
- 2.4 Programul trebuie să prevadă orizontul de timp estimat al exercițiilor programate și să stabilească sfera de aplicare prevăzută pentru fiecare exercițiu sub aspectul formatelor și ipotezelor. Programul poate include unul sau mai multe cicluri de simulare de criză.
- 2.5 Programul trebuie actualizat în mod regulat ținându-se cont de rezultatele simulărilor de criză anterioare (de exemplu, rezultatele care ar evidenția nevoia unei evaluări mai aprofundate), de intervențiile efective ale SGD-urilor sau de evoluțiile în domeniul reglementării (de exemplu, reducerea termenelor de plată a compensațiilor).
- 2.6 Atunci când s-a produs o intervenție concretă în cursul ciclului de simulare de criză, care a permis unei SGD să își evalueze reziliența din perspectiva unora sau a tuturor testelor de bază și/sau indicatorilor prevăzuți în cadrul programului, SGD-ul trebuie să ia în considerare modificarea programului pentru a reflecta faptul că simularea bazată pe situația concretă va înlocui simularea avută în vedere inițial. Într-un astfel de caz, în loc să se parcurgă toate etapele cheie de mai jos, SGD-ul se poate axa pe etapa de raportare și pe cea de luare a măsurilor corective.

Etapele cheie ale unui exercițiu de simulare de criză

- 2.7 SGD-urile trebuie să parcurgă următoarele etape atunci când desfășoară un exercițiu de simulare de criză.

Etapa de planificare

- 2.8 SGD-urile trebuie să desemneze, din rândul personalului lor intern, o echipă de coordonare sau un responsabil de coordonare (denumită în continuare „echipa de coordonare”) care să se ocupe de planificarea și coordonarea diferitelor sarcini implicate într-un exercițiu de simulare de criză. În acest scop, personal intern înseamnă personalul angajat sau subcontractat de SGD și personalul unei alte autorități publice căreia i-au fost încredințate funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD. Fără a face parte din echipa de coordonare, participanții și observatorii externi pot fi implicați în diferitele etape ale simulărilor de criză. Conducerea superioară trebuie să se asigure că echipa de coordonare are la dispoziție toate informațiile necesare și beneficiază de sprijin deplin din partea celorlalți membri ai personalului SGD-ului.
- 2.9 Înainte de desfășurarea fiecărui exercițiu, echipa de coordonare trebuie să stabilească un cadru pentru efectuarea simulării și să identifice participanții și observatorii interni și/sau externi implicați.

- 2.10 Pe baza programului de simulare de criză, echipa de coordonare trebuie să stabilească mai detaliat obiectivul simulării, formatele, indicatorii care vor fi cuantificați și ipotezele care stau la baza exercițiului (de exemplu, cuantumul pentru finanțarea intervenției SGD-ului, nivelul compensațiilor plătite în cazul lichidării sau instituțiile de credit care vor face obiectul verificării calității fișierelor SCV).
- 2.11 SGD-urile pot să utilizeze ipotezele din cazurile de intervenție anterioare și să evalueze performanța sistemelor proprii. Acestea pot simula totodată modul în care s-ar comporta schema lor în condițiile actuale dacă s-ar confrunța cu o situație similară.
- 2.12 SGD-urile trebuie să aloce resursele necesare pentru simulări sub aspectul personalului auxiliar, al bugetului și al infrastructurii. Adecvarea acestor mijloace trebuie să fie permanent analizată pe parcursul exercițiului.
- 2.13 SGD-urile trebuie să ia măsuri pentru a asigura obiectivitatea în stabilirea ipotezelor pentru simularea de criză, derularea simulării și elaborarea unor concluzii imparțiale. SGD-urile sunt invitate să raporteze cu privire la astfel de măsuri în formularul de raportare. Astfel de măsuri trebuie să fie documentate de către schema în cauză și trebuie să se asigure că cerințele de obiectivitate se aplică tuturor observatorilor și participanților la simulare și în toate etapele. În cadrul acestor măsuri, SGD-urile trebuie să stabilească o separare clară între echipa de coordonare și alți participanți și observatori care, în cadrul SGD-ului, sunt implicați de asemenea în exercițiu. De asemenea, SGD-urile trebuie să raporteze cu privire la elementele pe care le-au luat în considerare atunci când au luat astfel de măsuri, cum ar fi structura/administrarea specifică a SGD-ului, costurile, conflictele de interese, valoarea adăugată, dispozițiile naționale privind secretul profesional și supravegherea SGD-ului.
- 2.14 Aceste măsuri pot să prevadă implicarea unor observatori externi în cadrul procesului. Observatorii ar putea fi autoritățile desemnate în cazul în care acestea nu administrează ele însele schemele, alte autorități publice, firme de consultanță sau alte SGD-uri. Observatorii trebuie să depună eforturi pentru a verifica dacă procesul este condus în condiții de obiectivitate și, dacă există îndoieli, să-și prezinte preocupările echipei de coordonare. Observatorii trebuie să aibă acces la informațiile relevante cu privire la toate etapele procesului. Orice informații partajate în acest context trebuie să fie supuse unor cerințe stricte privind secretul profesional. Cerința de stabilire a separării sau, în mod alternativ, de implicare a observatorilor trebuie considerată a fi îndeplinită în ceea ce privește verificările efectuate asupra fișierelor SCV.
- 2.15 Echipa de coordonare trebuie să ia legătura cu participanții interni și externi și cu observatorii care vor fi implicați în diferitele etape ale exercițiului și să asigure înțelegerea reciprocă a rolului așteptat de către toți cei implicați în exercițiu.

Etapa de derulare

- 2.16 În cadrul derulării exercițiului, echipa de coordonare trebuie să solicite și să colecteze din partea participanților și observatorilor la simulare informațiile necesare pentru a evalua

performanța sistemelor SGD-ului în raport cu domeniile de simulare și indicatorii descriși la orientările 3 și 4.

2.17 Exercițiile pot fi derulate în diferite formate, inclusiv prin sesiuni desfășurate pe roluri în direct, în cadrul cărora participanții interni și externi să simuleze acțiunile și deciziile pe care le-ar lua într-un test de bază dat, astfel cum este definit în orientarea 3, sau prin schimburi realizate la nivelul funcțiilor administrative de tip *back office* (de exemplu, în cazul în care echipa de coordonare îi solicită unei instituții fișiere SCV și evaluează acuratețea informațiilor). SGD-urile trebuie să raporteze tipul de format ales pentru fiecare exercițiu în formularul de raportare, utilizând următoarele categorii:

- revizuri pe baza documentelor avute la dispoziție, care includ controale (de calitate) ale procedurilor și măsurilor existente, de exemplu pentru a defini și a parcurge procesele unui eveniment (fictiv) de plată de compensații de la început la sfârșit, pentru a evalua o serie de domenii;
- inspecții la fața locului, de exemplu vizite efectuate de SGD-uri sau de furnizorii lor de servicii la instituțiile de credit pentru a evalua calitatea fișierelor lor SCV. Aceste vizite pot fi prevăzute și specificate prin intermediul cadrului național aplicabil;
- simulări, de exemplu o simulare de la un capăt la altul a unui anumit test de bază sau simulări ale unor părți ale procesului, precum transmiterea unui fișier cu instrucțiuni de plată de la o SGD dintr-un stat membru de origine către o SGD dintr-un stat membru gazdă sau transferul unei sume de finanțare *ex ante*, precum și utilizarea unei linii de credit;
- cazuri concrete care au avut loc în timpul ciclului de simulare de criză și care au permis evaluarea capacităților SGD-urilor incluse în prezentul ghid și
- alte tipuri de exerciții, care trebuie utilizate numai atunci când exercițiul nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de mai sus și trebuie explicate de SGD în momentul raportării.

2.18 Distingându-se de echipa de coordonare, participanții la etapa de derulare trebuie să reprezinte acele autorități, entități sau chiar departamente interne, inclusiv din cadrul SGD-ului, care ar putea fi nevoite să ia măsurile sau deciziile necesare, ori să ofere informațiile necesare în cadrul unui scenariu real. Aici pot fi incluși participanți interni (de exemplu, departamentul intern care se ocupă de aspectele privind finanțarea în cadrul SGD-ului) sau participanți externi (spre exemplu, autorități de rezoluție care ar stabili, după consultarea cu SGD-ul, contribuția acestora la rezoluție).

Etapa de raportare și de stabilire a măsurilor corective

- 2.19 Echipa de coordonare trebuie să prelucreze și să interpreteze rezultatele simulării în vederea efectuării unei evaluări obiective a rezilienței SGD-ului în îndeplinirea atribuțiilor sale legale.
- 2.20 Echipa de coordonare trebuie să înregistreze rezultatele în mod consecvent în timp, utilizând un formular standard precum cel elaborat de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite. SGD-urile trebuie să raporteze rezultatele simulărilor de criză autorităților desemnate cel puțin anual.
- 2.21 Simulările de criză trebuie să facă parte dintr-un proces continuu de îmbunătățire. În consecință, în cazul în care se identifică vulnerabilități în sistemele unei SGD în contextul unei simulări de criză, SGD-ul respectiv trebuie să ia măsuri corective. În cazul în care se identifică vulnerabilități care sunt puse pe seama instituțiilor de credit, spre exemplu defecte de calitate în fișierele SCV, SGD-ul trebuie să urmărească luarea de măsuri corective, dacă este necesar prin intermediul autorității competente care se ocupă de supravegherea acestor instituții. SGD-ul trebuie apoi să se asigure, prin simulări ulterioare, că vulnerabilitățile au fost remediate.

Cooperarea cu autoritățile administrative relevante

- 2.22 SGD-urile trebuie să asigure informarea completă a autorităților desemnate atunci când planifică și desfășoară simulări de criză, cu excepția cazului în care au, de asemenea, rolul de autoritate desemnată. În acest scop, SGD-urile trebuie să prezinte autorităților desemnate programul lor de simulare de criză în termen de 3 luni de la finalizarea acestuia. Acest schimb de informații ar putea iniția un dialog constructiv și ar putea duce la modificarea programului. Autoritățile desemnate trebuie să își ofere contribuția în termen de 6 luni de la primirea programului elaborat de SGD. Orice actualizare semnificativă trebuie adusă cu promptitudine la cunoștința autorităților desemnate.
- 2.23 Ulterior, atunci când planifică fiecare simulare, acestea trebuie să informeze autoritățile desemnate cu privire la sfera de aplicare a simulării sub aspectul instituțiilor de credit participante, al formatelor de testare, al ipotezelor și asupra oricăror alte informații relevante.
- 2.24 În plus, înainte de efectuarea unui test de bază, astfel cum este definit în orientarea 3, SGD-urile trebuie să informeze autoritățile publice care ar fi implicate în tipul de funcție juridică supusă exercițiului de verificare. Ca cerințe minime, la simularea unui scenariu de compensare, trebuie informată „autoritatea administrativă relevantă” identificată conform articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE și autoritatea competentă prevăzută la articolul 2 alineatul (1) punctul (17) din aceeași directivă. Autoritățile competente și cele de rezoluție trebuie informate atunci când se simulează un scenariu de rezoluție.
- 2.25 SGD-urile trebuie să solicite opinia autorităților respective cu privire la ipotezele simulării și să le propună să participe la etapa de derulare. În cazul în care o SGD este distinctă de autoritatea

desemnată, o astfel de participare sau consultare poate fi organizată prin intermediul autorității desemnate.

2.26 Autoritățile competente și cele de rezoluție trebuie să colaboreze cu SGD-urile, direct sau prin intermediul autorităților desemnate, la stabilirea scenariilor și la derularea simulărilor.

2.27 SGD-urile trebuie să comunice autorităților desemnate rezultatele simulărilor de criză sub forma formularului de raportare prevăzut în anexa 1. De asemenea, acestea trebuie să comunice rezultatele simulărilor de criză, prin formularul de raportare sau într-o altă formă, autorităților relevante,⁵ la cererea acestora și sub rezerva dispozițiilor de confidențialitate aplicabile.

Orientarea 3: Teste de bază

3.1 Pentru a-și evalua în mod cuprinzător capacitatea de a aborda eficace cazurile de dificultate a unei instituții, SGD-urile trebuie să efectueze teste de bază conform celor prevăzute în prezenta orientare.

Funcțiile SGD-ului care trebuie acoperite de testele de bază

3.2 În vederea evaluării *inter pares* efectuate de ABE, SGD-urile trebuie să efectueze teste de bază ale funcțiilor care le-au fost atribuite prin lege (prevăzute în Directivele 2014/49/UE și 2014/59/UE, astfel cum au fost transpuse în legislația națională) în cadrul unui ciclu de simulare de criză al SGD-ului și să raporteze rezultatele la ABE. În acest scop, trebuie avute în vedere următoarele funcții ale SGD-ului:

- plata compensațiilor către deponenți în statul lor membru în eventualitatea insolvenței unei instituții de credit conform articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE („funcția de compensare”);
- plata compensațiilor către deponenți la sucursalele înființate de instituțiile de credit autorizate într-un alt stat membru în cazul insolvenței unei instituții de credit în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 14 din Directiva 2014/49/UE („rambursare cu funcție de cooperare transfrontalieră”). SGD-urile trebuie să efectueze un astfel de test de bază numai în cazurile în care ar putea fi implicate în compensări transfrontaliere (ca SGD din statul membru de origine, ca SGD din statul membru gazdă sau în ambele roluri) în conformitate cu articolul 14 din DSGD menționată anterior și cu dispozițiile naționale aplicabile;
- finanțarea rezoluției instituțiilor de credit pentru a asigura în permanență accesul la depozite conform articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE și articolului 109 din Directiva 2014/59/UE („funcția de contribuție la rezoluție”);

---

⁵ Inclusiv (dar fără a se limita la) autorități de rezoluție sau autorități naționale competente.

- utilizarea resurselor lor financiare disponibile pentru măsuri alternative pentru a evita intrarea în dificultate a unei instituții de credit, dacă acest lucru este permis conform legii statului membru în care este stabilit SGD-ul, conform articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE („funcția de evitare a intrării în dificultate”) și
- utilizarea resurselor lor financiare disponibile pentru finanțarea de măsuri care să mențină accesul deponenților la depozitele acoperite, în contextul unor proceduri naționale de insolvență, dacă acest lucru este permis conform legii statului membru în care este stabilit SGD-ul, conform articolului 11 alineatul (6) din Directiva 2014/49/UE („funcția de contribuție la procedura de insolvență”).

3.3 În plus, SGD-urile trebuie să efectueze și să raporteze rezultatele verificărilor lor periodice asupra fișierelor SCV, care sunt efectuate de SGD în mod regulat. Verificările periodice asupra fișierelor SCV sunt, de asemenea, teste de bază. Rezultatele verificărilor periodice asupra fișierelor SCV nu trebuie confundate sau combinate cu evaluarea fișierului SCV realizată atunci când se efectuează un test de bază care vizează funcția de compensare. În acest din urmă caz, evaluarea fișierului SCV trebuie raportată ca parte a rezultatelor testului de bază privind compensarea deponenților.

3.4 În cazul în care SGD-urile au pus în aplicare modificări semnificative ale sistemelor sau proceselor în timpul ciclului de simulare de criză, SGD-urile trebuie să efectueze din nou anumite teste de bază în timpul ciclului de simulare de criză în curs – dacă reverificarea în acest interval de timp este fezabilă din punct de vedere operațional. De exemplu, atunci când o SGD își modifică metoda de plată de la un model de bancă corespondentă la transfer electronic, utilizând platforma IT dedicată a SGD-ului, procesele de plată a compensațiilor se modifică semnificativ și, astfel, pentru a asigura reziliența, SGD-ul trebuie să își retesteze funcția de compensare pentru indicatorii descriși în orientarea 4 care sunt afectați de modificare.

3.5 În funcție de testul de bază, SGD-urile vor utiliza indicatorii prevăzuți la orientarea 4. SGD-urile trebuie să raporteze rezultatele cu privire la testele de bază de mai sus autorităților desemnate și ABE utilizând formularul de raportare prevăzut în anexa 1.

3.6 Pentru fiecare dintre testele de bază, SGD-urile trebuie să raporteze la ABE, utilizând formularul de raportare, până la maximum trei teste.

3.7 Un test de bază trebuie efectuat ca un test de la un capăt la altul cel puțin o dată pentru fiecare ciclu de simulare de criză. Celelalte iterații ale testului de bază în cadrul aceluiași ciclu de simulare de criză pot fi efectuate prin intermediul unor serii de teste granulare care acoperă împreună toți indicatorii aferenți respectivului test de bază.

Funcția de compensare

3.8 SGD-urile trebuie să-și testeze capacitatea de a plăti compensații către deponenți conform articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE. Nicio SGD nu trebuie să se abțină de la simularea funcției de compensare pe motivul că a verificat funcțiile de rezoluție sau de evitare

a intrării în dificultate descrise în continuare sau că toate instituțiile de credit participante s-ar încadra în categoria descrisă la punctul 3.27.

3.9 În cadrul unui scenariu de plată de compensații, SGD-ul trebuie să simuleze intrarea în dificultate a uneia sau mai multor instituții de credit pentru a evalua dacă suma de plată specificată la articolul 7 din Directiva 2014/49/UE ar fi disponibilă în termenele de plată prevăzute la articolul 8 din directiva respectivă.

3.10 În plus, atunci când își verifică reziliența în a compensa deponenții, SGD-ul trebuie să evalueze calitatea proceselor sale interne pentru a colecta și a analiza fișierele SCV și să colaboreze cu instituția de credit relevantă pentru a solicita date suplimentare/rectificative, dacă este necesar. Aceste teste legate de fișierele SCV nu trebuie confundate sau combinate cu evaluările periodice ale fișierelor SCV.

3.11 Pe durata programului, astfel cum se menționează în orientarea 2, SGD-urile trebuie să aplice indicatorii descriși în orientarea 4 care sunt aplicabili funcției de compensare.

Compensare cu cooperare transfrontalieră

3.12 Dacă SGD-urile îndeplinesc un rol de SGD din statul membru de origine sau de SGD din statul membru gazdă în temeiul articolului 14 din DSGD, SGD-ul trebuie să simuleze intrarea în dificultate a uneia sau mai multor instituții de credit cu una sau mai multe sucursale în alt stat membru.

3.13 SGD-urile trebuie să efectueze astfel de simulări în rolurile care le sunt aplicabile: ca SGD din statul membru de origine, ca SGD din statul membru gazdă sau în ambele roluri, dacă este cazul. O SGD trebuie să își testeze rolul de SGD din statul membru gazdă dacă se află într-un stat membru în care există cel puțin o sucursală deținută de o instituție de credit dintr-un alt stat membru. O SGD trebuie să își testeze rolul de SGD din statul membru de origine dacă oricare dintre instituțiile participante la aceasta deține o sucursală stabilită într-un alt stat membru. O SGD trebuie să testeze ambele roluri dacă se aplică ambele cazuri. Dacă dispozițiile naționale prevăd că un singur SGD este responsabil de gestionarea acțiunilor de compensare transfrontalieră în numele celorlalte SGD-uri care funcționează în același stat membru, cerința de a efectua teste de bază privind cooperarea dintre statele membre gazdă și cele de origine se aplică numai SGD-urilor relevante.

3.14 Atunci când este posibil, SGD-urile trebuie să aibă în vedere utilizarea unei abordări bazate pe riscuri atunci când selectează SGD(-uri) partener(e) pentru simularea unei compensări în cadrul unui scenariu de cooperare transfrontalieră. De exemplu, dacă SGD X este SGD din statul membru de origine și din statul membru gazdă pentru SGD Y și numai SGD din statul membru gazdă pentru SGD Z, SGD X poate decide, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, să efectueze testul în rolul de stat membru de origine pentru SGD Y și în rolul de stat membru gazdă pentru SGD Z.

3.15 Pe durata programului, astfel cum se menționează în orientarea 2, SGD-urile trebuie să aplice indicatorii specifici scenariului de plată de compensații cu cooperarea dintre statele membre gazdă și cele de origine, astfel cum se descrie în orientarea 4.

3.16 Dacă o SGD nu este în măsură să efectueze un astfel de test de bază deoarece nicio altă SGD nu a optat pentru participarea ca SGD partener în contextul exercițiilor de cooperare transfrontalieră, acest lucru trebuie specificat în formularul de raportare ca „domeniu neverificat”, astfel cum se prevede la punctul 5.7.

Contribuția la rezoluție

3.17 Scenariile de rezoluție trebuie să presupună o intervenție în legătură cu o instituție de credit participantă care face obiectul rezoluției conform Directivei 2014/59/UE și pentru care se impune contribuția SGD-ului conform articolului 109 din directiva respectivă.

3.18 Simulările de criză ale SGD-ului în contextul unor scenarii de rezoluție se pot derula ca simulări de sine stătătoare sau în cadrul unei simulări mai ample de rezoluție efectuate sub conducerea autorităților de rezoluție, cu condiția să se verifice și să se aplice setul special de indicatori descriși la orientarea 4.

3.19 În cazul în care o simulare de criză a unei SGD se derulează ca simulare de sine stătătoare în cadrul unui scenariu de rezoluție, SGD-ul trebuie să se consulte cu autoritatea de rezoluție pentru conceperea scenariului și derularea simulării și să-i solicite să participe la simulare. Autoritățile de rezoluție trebuie să colaboreze cu SGD-urile și să le ofere informațiile necesare, direct sau prin intermediul autorităților desemnate, pentru a proiecta și a derula simulările de criză.

3.20 Nivelul presupus al contribuției SGD-ului la finanțarea rezoluției trebuie calibrat ținându-se cont de regulile prevăzute la articolele 108 și 109 din Directiva 2014/59/UE și de profilul instituțiilor de credit selectate pentru simularea care implică un scenariu de rezoluție.

3.21 În cazuri excepționale, după consultarea autorității de rezoluție, o SGD se poate abține de la simularea scenariilor de rezoluție în cazul în care stabilește, dimpotrivă, faptul că nicio instituție de credit participantă nu se încadrează în categoria descrisă la punctul 3.27.

Evitarea intrării în dificultate

3.22 În cazul în care, conform articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, unei SGD i se permite să utilizeze fonduri pentru evitarea intrării în dificultate a unei instituții de credit, aceasta trebuie să efectueze cel puțin două tipuri de simulări:

- o acțiune de simulare a deteriorării semnificative a situației financiare a uneia sau mai multor instituții de credit participante, inclusiv poziția de capital, calitatea activelor și poziția de lichiditate. În acest context, simularea trebuie să evalueze dacă SGD-ul ar putea să evite intrarea în dificultate în condițiile stabilite la articolul 11 alineatul (3) din Directiva

2014/49/UE, inclusiv prin luarea în considerare a tipului de măsuri alternative care ar putea fi aplicate, și dacă SGD-ul ar avea resursele financiare disponibile pentru a oferi sprijinul necesar și

- o simulare pentru verificarea sistemelor SGD-ului de monitorizare a riscurilor. În cazul în care în trecut s-au înregistrat situații de criză, SGD-urile trebuie să stabilească dacă sistemele de monitorizare au avut capacitatea de a detecta iminența riscului.

3.23 Simulările de criză ale SGD-ului legate de evitarea intrării în dificultate trebuie efectuate prin intermediul unui set special de indicatori descriși în orientarea 4.

Contribuția la procedurile de insolvență

3.24 Testele de bază legate de contribuția SGD-ului la procedurile de insolvență trebuie să presupună intervenția pentru a menține accesul deponenților la depozitele acoperite în contextul procedurilor naționale de insolvență în temeiul articolului 11 alineatul (6) din Directiva 2014/49/UE.

3.25 Simulările de criză ale SGD-ului legate de contribuția la procedurile de insolvență trebuie efectuate prin intermediul unui set special de indicatori descriși în orientarea 4.

Selectarea instituțiilor de credit participante care să fie incluse în testele de bază

3.26 În vederea efectuării testelor de bază, o SGD trebuie să selecteze una sau mai multe dintre instituțiile sale de credit participante cu un profil adecvat în ceea ce privește obiectivul planificat al testului, inclusiv tipul funcțiilor, severitatea și complexitatea scenariului, precum și acoperirea geografică a acestuia.

3.27 O SGD trebuie să selecteze una sau mai multe instituții de credit participante considerate relevante în vederea verificării contribuției la rezoluție. SGD-urile trebuie să aibă în vedere selectarea uneia sau mai multor instituții de credit participante, în consultare cu autoritățile de rezoluție.

Severitatea și complexitatea testelor de bază

3.28 SGD-urile trebuie să efectueze teste de bază care să presupună diferite niveluri de severitate și complexitate. Cu toate acestea, ABE recunoaște că există o limită pentru creșterea complexității și a severității testelor și că scenariile simulărilor de criză trebuie să rămână aplicabile în mod realist SGD-urilor. Astfel, în timp, SGD-urile trebuie să aplice scenarii din ce în ce mai sofisticate și mai severe, menținând în același timp evaluările capacității de a gestiona scenariile de referință care pot fi preconizate în mod realist. De exemplu, o SGD ar putea efectua inițial un test de cooperare transfrontalieră în rolul de SGD din statul membru de origine împreună cu o altă SGD ca SGD din statul membru gazdă. Ulterior, SGD-ul ar putea spori complexitatea testului prin efectuarea unui alt test de cooperare transfrontalieră cu două sau trei SGD-uri din state membre gazdă în același timp. De asemenea, SGD-urile pot să sporească

gradul de severitate și complexitate al concepției exercițiilor de simulare de criză, de exemplu prin alegerea unui alt tip de exercițiu (și anume, o SGD ar putea efectua inițial un exercițiu documentar pentru a evalua un anumit aspect și, ulterior, o simulare pentru evaluarea acestui aspect).

- 3.29 SGD-urile trebuie să aibă în vedere adăugarea unui alt nivel de complexitate și de dificultate la unul sau mai multe dintre testele de bază, adăugând la testul de bază ales un scenariu „special” cu dificultăți serioase legate de continuitatea activității sau cu circumstanțe externe care ar genera dificultăți suplimentare pentru ca SGD-ul să își îndeplinească funcțiile, descrise în orientarea 4.
- 3.30 SGD-urile trebuie să raporteze dacă și în ce mod au crescut în timp severitatea și complexitatea simulărilor de criză efectuate de SGD (în comparație cu ciclul anterior de simulare de criză sau, după caz, în cadrul ciclului de simulare de criză raportat). O SGD trebuie să aibă în vedere creșterea severității și a complexității unei simulări de criză de la un ciclu de simulare de criză la altul. De asemenea, o SGD trebuie să aibă în vedere creșterea severității și a complexității a două simulări de criză similare (care vizează aceeași funcție juridică) efectuate în cadrul aceluiași ciclu de simulare de criză.
- 3.31 Pentru a asigura relevanța istorică, SGD-urile trebuie ca, pe parcursul programului său, astfel cum se menționează în orientarea 2, să simuleze scenarii care să evalueze capacitatea sistemelor lor de a aborda cazuri de intervenție de un tip și o intensitate cu care s-au mai confruntat în trecut, în special în perioada 2008-2012.

Orientarea 4: Indicatori

4.1 Simulările de criză trebuie să vizeze evaluarea rezilienței SGD-ului, prin abordarea a două domenii principale de risc:

- (i) riscuri operaționale, mai exact riscul ca SGD-ul să nu-și poată îndeplini obligațiile din cauza unor procese interne inadecvate sau disfuncționale, a unui personal sau unor sisteme inadecvate și
- (ii) riscuri de finanțare, mai exact riscurile ca sursele de finanțare prevăzute la articolul 10 din Directiva 2014/49/UE (contribuții periodice, contribuții extraordinare și mecanisme alternative de finanțare) să fie insuficiente pentru a permite SGD-ului să-și îndeplinească obligațiile potențiale sau să le îndeplinească în termenele prevăzute prin legea națională sau a Uniunii.

4.2 Simulările de criză trebuie să acopere diferite etape operaționale ale intervenției unei SGD, de la planificarea premergătoare evenimentului la pregătirea pentru intrarea în dificultate, la executarea intervenției, inclusiv plata de compensații, contribuția la rezoluție etc. Acestea trebuie să măsoare, ca cerință minimă, indicatorii specificați în prezenta orientare.

4.3 Capacitățile operaționale și de finanțare trebuie verificate în cadrul testelor de bază prevăzute la orientarea 3. În plus, SGD-urile trebuie să efectueze exerciții specifice de verificare periodică a fișierelor SCV ale tuturor instituțiilor participante pe parcursul unui ciclu de simulare de criză.

4.4 Dacă o SGD a decis să evalueze aspecte suplimentare pe care SGD-ul le consideră relevante pentru evaluarea capacităților sale, altele decât aspectele care sunt incluse prin intermediul indicatorilor din prezentul ghid, o SGD poate raporta cu privire la rezultatele testelor privind aceste aspecte prin includerea unor indicatori elaborați din proprie inițiativă, la nivel intern, și a rezultatelor în formularul de raportare. Formularul de raportare va conține o secțiune desemnată pentru raportarea cu privire la acești indicatori.

Capacități operaționale

4.5 Simulările de criză ale SGD-ului trebuie să acopere capacitatea respectivului SGD de a desfășura procesele și mecanismele implicate într-o intervenție, inclusiv accesul la date, personal și alte resurse operaționale, comunicațiile, sistemele de plată, măsurarea timpului și cooperarea transfrontalieră.

Accesul la date

4.6 Accesul la date de bună calitate cu privire la instituții de credit, deponenți și depozite trebuie să fie supus unor teste de bază pentru a verifica dacă SGD-urile sunt pregătite să-și îndeplinească sarcinile în orice moment.

4.7 SGD-urile trebuie să efectueze două tipuri de teste în legătură cu fișierele SCV:

- a. evaluarea calității fișierelor SCV în contextul unui test privind reziliența SGD-ului de a plăti compensații către deponenți în eventualitatea insolvenței unei instituții de credit în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE („funcția de rambursare”) și
- b. evaluarea calității fișierelor SCV în contextul verificărilor periodice de rutină cu cel puțin toate instituțiile de credit participante care dețin depozite eligibile.

4.8 Pentru ambele tipuri de teste, ghidul furnizează seturi diferite de indicatori. SGD-urile sunt invitate să raporteze separat cu privire la verificările periodice asupra fișierelor SCV în formularul de raportare.

4.9 În principiu, toate instituțiile participante care au depozite eligibile trebuie să facă obiectul unei verificări periodice a fișierelor SCV. O SGD poate alege să nu efectueze teste asupra fișierelor SCV ale instituțiilor participante care nu sunt entități care acceptă depozite. În formularul de raportare, SGD-urile trebuie să raporteze numărul de instituții unice (i) care sunt participante la SGD-ului la momentul raportării; (ii) care sunt participante la SGD-ului la momentul fiecărei runde de testare a fișierelor SCV; și (iii) pentru care au fost verificate fișiere SCV. Dacă este cazul, SGD-urile trebuie să raporteze motivul (motivele) diferenței dintre numărul de instituții unice verificate și numărul de instituții unice care sunt participante la SGD la momentul fiecărui exercițiu, de exemplu pentru că nu toate instituțiile participante sunt entități care acceptă depozite sau pentru că a existat o modificare a componenței în timpul runde de testare a fișierelor SCV.

4.10 Calitatea fișierelor SCV ale unei instituții poate fi verificată pe baza unui eșantion care să acopere un subgrup de deponenți, cu condiția ca metoda de eșantionare să fie stabilă de SGD, nu de instituție, și ca eșantionul să fie suficient de mare și de diversificat pentru a fi reprezentativ pentru evidențele depozitelor eligibile ale instituției. Acest aspect nu aduce atingere dreptului SGD-urilor de a verifica fișiere SCV integrale. Dacă s-a utilizat eșantionarea, SGD-urile trebuie să furnizeze în formularul de raportare motivele pentru care s-a utilizat o astfel de abordare și numărul mediu de deponenți incluși în eșantion ca număr absolut și ca proporție din totalul deponenților.

4.11 Calitatea fișierelor SCV trebuie evaluată pentru a verifica dacă ar oferi SGD-ului, în caz de intrare în dificultate, toate informațiile necesare pentru a-și încheia intervenția în legătură cu un deponent, inclusiv identitatea deponenților, detaliile de contact ale acestora, conturile deținute și sumele aferente, precum și sumele aferente depozitelor eligibile și celor acoperite. În acest scop, SGD-urile trebuie să stabilească unele criterii pentru un fișier SCV valid sau unul nevalid (de exemplu, date de identitate incorecte, date incorecte privind adresa, date inconsecvente pentru același titular de cont sau beneficiar, înregistrări duplicate etc.) și să cuantifice numărul de fișiere SCV nevalide ca pondere din evidențele instituției sau, după caz, din eșantion.

- 4.12 Pe lângă identificarea criteriilor pentru fișierele SCV valide sau nevalide, SGD-urile trebuie să aibă în vedere elaborarea unei metodologii interne privind modul de evaluare a fișierelor SCV, care să stabilească diferite criterii de clasificare. Formularul de raportare include un câmp în care SGD-ul poate furniza informații suplimentare cu privire la metodologia pe care o aplică pentru evaluarea fișierelor SCV în secțiunea privind verificările periodice asupra fișierelor SCV. SGD-urile trebuie să aibă în vedere partajarea metodologiei cu instituțiile de credit, pentru a le informa cu privire la criteriile de evaluare și a oferi stimulente pentru o bună funcționare. De asemenea, SGD-urile trebuie să ia în considerare informarea instituțiilor de credit cu privire la performanța lor în raport cu media sectorului, pentru a stimula continuarea îmbunătățirii în rândul celor cu un punctaj sub medie. ABE încurajează SGD-urile să elaboreze o astfel de metodologie și să comunice instituțiilor de credit un rezumat al metodologiei și al rezultatelor la nivel înalt ale aplicării, pentru transparență și încurajare.
- 4.13 Atunci când efectuează verificări periodice asupra fișierelor SCV, unele SGD-uri combină examinări documentare ale fișierelor SCV cu vizite la fața locului la instituțiile de credit, ceea ce necesită o metodologie pentru examinările la fața locului. Formularul de raportare va include un câmp în care SGD-urile trebuie să raporteze modul în care efectuează verificări periodice asupra fișierelor SCV. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să descrie principalii factori determinanți cu privire la modul în care sunt efectuate aceste teste (prin examinări documentare ale fișierelor SCV și/sau vizite la fața locului). Aceasta include modul în care sunt selectate instituțiile de credit (fiecare instituție de credit în fiecare an, respectiv printr-o abordare bazată pe riscuri), dacă datele din fișierele SCV sunt comparate/verificate în raport cu datele inițiale din instituția de credit (de exemplu, prin inspecții la fața locului), dacă cererile de teste asupra fișierelor SCV sunt efectuate ad hoc sau dacă sunt anunțate în prealabil, gradul de implicare a instituției în evaluarea calității (de exemplu, prin implicarea auditorului intern), dacă auditorul extern al instituției este implicat sau nu, nivelul de automatizare a verificării calității fișierelor SCV prin utilizarea modelelor de date și a scorurilor de validare și procesul de monitorizare cu instituția de credit dacă sunt identificate erori.
- 4.14 În cazul în care s-a observat o calitate insuficientă la o instituție, trebuie efectuată o verificare ulterioară în decurs de maxim doi ani pentru evaluarea progreselor. SGD-ul poate ajusta această perioadă de doi ani în cazul în care, date fiind resursele umane și de altă natură disponibile, este necesar să se stabilească prioritatea simulărilor în cazul altor instituții de credit care ridică probleme sub aspectul calității fișierelor SCV sau pe baza evaluării de către SGD a riscurilor generale aferente instituțiilor de credit.
- 4.15 În cazul în care, conform legii naționale, există proceduri instituite pentru a aloca în permanență solduri temporar ridicate („STR”), conform articolului 6 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE, sau conturi ale beneficiarilor reglementate prin articolul 7 alineatul (3) din respectiva directivă, STR-urile menționate trebuie incluse în simulările efectuate asupra fișierelor SCV. Această prevedere nu trebuie să implice impunerea unei obligații asupra SGD-ului sau asupra instituțiilor de credit participante de a solicita informații deponenților ca urmare a simulării.

4.16 În scopul efectuării verificărilor regulate de rutină asupra fișierelor SCV, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

- i1: Timpul necesar pentru a obține transmiterea fișierelor SCV din ziua solicitării inițiale adresate instituției de credit participante (calitativ și cantitativ)
- i2: Ponderea fișierelor SCV valide și ponderea înregistrărilor sub nivelul standard în fișierele SCV valide (calitativ și cantitativ)
- i3: Evaluarea calității procedurilor instituite pentru solicitarea și obținerea de fișiere SCV (calitativ)
- i4: Evaluarea calității măsurilor instituite pentru analizarea fișierelor SCV și asigurarea legăturii cu instituțiile de credit relevante pentru a solicita date suplimentare/rectificative atunci când este necesar (calitativ)

4.17 Atunci când evaluează timpul necesar pentru obținerea transmiterii fișierelor SCV (indicatorul i1), SGD-urile trebuie, în conformitate cu procesul lor de plată a compensațiilor, să stabilească termenul de primire a unor fișiere SCV de o calitate suficientă de la instituția de credit către SGD, pentru plata de compensații către deponenți în termen de 7 zile lucrătoare. SGD-urile trebuie să raporteze cu privire la acest termen în număr de zile în raportarea către ABE. Ulterior, SGD-urile trebuie să evalueze câte instituții de credit au fost în măsură să furnizeze fișiere SCV de o calitate suficientă în termenul respectiv. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să raporteze cu privire la termenul stabilit de SGD pentru transmiterea unui fișier SCV valid de o calitate suficientă pentru ca SGD-ul să fie în măsură să efectueze o plată în termen de 7 zile lucrătoare (sau să îndeplinească alte funcții în temeiul DSGD), care se aplică în cadrul verificărilor periodice asupra fișierelor SCV.

4.18 În raportarea către ABE cu privire la indicatorul i1, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ și următoarele aspecte cantitative:

- durata minimă, medie, maximă (în ore, dacă este posibil) pentru întregul eșantion de instituții de credit ale căror fișiere SCV au fost verificate;
- numărul absolut și numărul relativ de instituții de credit care au furnizat fișiere SCV valide în termenul respectiv și
- dacă este cazul, câte fișiere SCV au fost solicitate în cel mai scurt timp posibil la care SGD-ul ar putea solicita dosarul SCV în cadrul unui scenariu de plată al SGD (prin urmare, „ad-hoc”) și câte fișiere SCV au fost solicitate informând în prealabil instituția de credit că va primi o cerere de transmitere a unui fișier SCV către SGD în viitorul apropiat („cu notificare prealabilă”) și dacă au existat diferențe în ceea ce privește timpul necesar pentru obținerea transmiterii fișierelor SCV în aceste cazuri.

4.19 Atunci când evaluează indicatorul i2, SGD-urile trebuie, în conformitate cu procesul de plată a compensațiilor și cu cerințele fișierelor SCV, să definească cazurile în care un fișier SCV este de o calitate insuficientă (un fișier SCV nevalid), pentru plata de compensații deponenților în timp util și în mod corect, ceea ce implică respingerea fișierului SCV de către SGD și duce la o cerere adresată instituției de credit pentru o nouă transmitere. De asemenea, SGD-urile trebuie să definească conceptul de „înregistrare sub nivelul standard”, specificând cazurile în care înregistrările din fișierele SCV pot fi considerate „sub nivelul standard”, având în vedere că o înregistrare sub nivelul standard nu duce la respingerea fișierului SCV și nu periclitează compensarea deponenților în timp util. Ulterior, SGD-urile trebuie să evalueze câte instituții de credit au fost în măsură să furnizeze fișiere SCV de o calitate suficientă și, în plus, ponderea înregistrărilor sub nivelul standard atât pentru fișierele SCV nevalide, cât și pentru fișierele SCV valide. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să descrie următoarele aspecte:

- a. definiția „fișierelor SCV nevalide” și a „fișierelor SCV valide” și
- b. definiția înregistrărilor sub nivelul standard, astfel cum a fost stabilită de SGD.

4.20 În raportarea către ABE cu privire la indicatorul i2, SGD-urile trebuie să raporteze următoarele aspecte:

- numărul de instituții de credit care au fost în măsură să furnizeze fișiere SCV valide într-o rundă de testare a fișierelor SCV (în cifre absolute și ponderea relativă a instituțiilor verificate) și
- ponderea relativă a înregistrărilor sub nivelul standard și ponderea minimă, maximă și medie a acestor ponderi în fiecare rundă de testare a fișierelor SCV pentru fiecare fișier SCV nevalid și pentru fiecare fișier SCV valid.

4.21 La indicatorii i3 și i4, „procedurile instituite” ar putea fi constituite, printre altele, din:

- reglementări, cerințe, orientări care conferă SGD-urilor competențe juridice de executare pentru a obține fișiere SCV;
- reglementări, cerințe, orientări și/sau modele de date care specifică conținutul fișierelor SCV și cerințele (tehnice) în materie de date ale fișierelor SCV;
- canale de comunicare utilizate pentru a obține fișierele SCV de la instituțiile de credit participante și pentru a face schimb de informații cu acestea și
- canale de transmitere pentru transferul fișierelor SCV între SGD și instituțiile de credit participante.

4.22 Evaluarea calității unor astfel de proceduri instituite ar putea să se bazeze pe o evaluare documentară a unor astfel de proceduri sau pe o simulare a funcționării procedurilor în practică sau pe o combinație a celor două. În raportarea cu privire la rezultate, SGD-urile

trebuie să prezinte un punctaj calitativ și să indice tipul de exercițiu efectuat pentru desfășurarea evaluării calității.

4.23 Pentru simularea obținerii fișierelor SCV în contextul unei simulări a funcției de compensare, SGD-urile trebuie să utilizeze numai indicatorul i3 menționat anterior:

i3: Evaluarea calității procedurilor instituite pentru solicitarea și obținerea de fișiere SCV (calitativ)

Informații privind problemele depistate la o instituție de credit care sunt susceptibile de a determina intervenția unei SGD

4.24 SGD-urile trebuie să evalueze procedurile instituite pentru obținerea de informații, conform articolului 4 alineatul (10) din Directiva 2014/49/UE, cu privire la problemele depistate la o instituție de credit, care sunt susceptibile de a determina intervenția unei SGD. În acest sens, acestea trebuie să evalueze dacă respectivele proceduri ar asigura transmiterea suficient de promptă a informațiilor, spre exemplu, în cazul în care autoritățile competente exercită competențe în temeiul articolului 27 din Directiva 2014/59/UE (intervenție timpurie) sau al articolului 104 din Directiva 2013/36/UE⁶ (competențe de supraveghere) sau în care autoritățile competente sau de rezoluție stabilesc conform articolului 32 din Directiva 2014/59/UE că o instituție se află în dificultate sau este susceptibilă de a se afla în dificultate.

4.25 Pentru simularea obținerii unor astfel de informații, SGD-urile trebuie să utilizeze următorul indicator:

i5: Calitatea procedurilor instituite pentru obținerea de informații din partea autorităților competente sau de rezoluție cu privire la problemele depistate la o instituție de credit, care ar putea determina intervenția SGD-ului, inclusiv dacă acestea asigură primirea de informații prompte cu privire la deteriorarea în stadiu incipient a situației financiare a unei instituții (calitativ)

4.26 La indicatorul i5, „procedurile instituite” ar putea consta, printre altele, din:

- legislația națională sau alte cerințe care asigură schimbul de informații și cooperarea dintre SGD și autoritățile competente și/sau de rezoluție;
- structura de administrare a SGD-ului, în cazul în care SGD-ul împărtășește domenii comune de administrare cu autoritățile competente și/sau de rezoluție sau
- memorandumuri de înțelegere sau alte acorduri între SGD-uri, autoritățile competente și/sau autoritățile de rezoluție și

⁶ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- un manual de criză între SGD-uri, autoritățile competente și/sau autoritățile de rezoluție.

4.27 Evaluarea calității unor astfel de proceduri instituite ar putea fi realizată prin simularea cooperării dintre diferitele autorități în contextul unui test de bază, prin efectuarea unui tur cu autoritățile (de exemplu, prin testarea canalelor de comunicare, a administrării și a procesului decizional, precum și a termenelor pentru schimbul de informații) sau prin efectuarea unei revizuirii documentare a elementelor menționate la punctul 4.26. La efectuarea revizuirii documentare, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție trebuie să fie informate cu privire la concluziile care decurg din această evaluare. Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție pot fi implicate, de asemenea, în revizuirea documentară. În raportarea către ABE cu privire la indicatorul i5, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație care să justifice punctajul calitativ și să furnizeze o descriere a modului în care au fost efectuate simulările pentru acest domeniu în explicația respectivă.

Personalul și alte resurse operaționale

4.28 SGD-urile trebuie să testeze, în cadrul testelor de bază, dacă ar avea la dispoziție resursele necesare pentru a face față creșterii bruște a activității din cauza unei intervenții, sub aspectul bugetului, personalului, spațiilor de birouri, echipamentelor IT, centralelor telefonice etc., inclusiv prin realocarea resurselor permanente existente sau încheierea de acorduri temporare de externalizare.

4.29 Personal existent înseamnă personalul intern angajat sau subcontractat de SGD în condiții normale de funcționare. Acesta poate include, de asemenea, personal care nu este angajat direct de SGD, ci de la o altă autoritate publică însărcinată cu funcțiile SGD-ului prevăzute de DSGD și BRRD. Bugetul existent înseamnă bugetul SGD-ului în condiții normale de funcționare. În mod similar, resursele existente pot fi definite ca resurse ale SGD-ului în condiții normale de funcționare.

4.30 Personal suplimentar înseamnă personalul necesar pentru o intervenție a SGD-ului, în plus față de personalul existent. Personalul suplimentar include, de exemplu, angajați ai prestatorilor de servicii (externi) și colegi din alte departamente, dacă o SGD face parte dintr-o altă autoritate (de exemplu, autoritatea competentă, autoritatea de rezoluție, banca centrală). Bugetul suplimentar poate fi definit ca bugetul necesar pentru o intervenție a SGD-ului în plus față de bugetul existent. Aceasta include rezervele prevăzute de SGD în bugetele sale, în condiții normale de funcționare, pentru o posibilă intervenție. Resurse suplimentare înseamnă resursele necesare în plus față de resursele existente, în scopul unei intervenții a SGD-ului. Exemple sunt echipamentele de birou și informatice suplimentare, spațiul de birouri și/sau spațiul pentru servere.

4.31 O evaluare concludentă în acest sens nu trebuie să se bazeze exclusiv pe o creștere ipotetică a bugetului, ci trebuie să reflecte, cel puțin parțial, mecanisme pentru situații neprevăzute

instituite din timp (de exemplu, unele rezerve pentru angajarea de personal în regim temporar).

4.32 Având în vedere importanța sistemelor de tehnologie a informației (IT) atunci când îndeplinesc funcții ale SGD-ului, SGD-urile trebuie să evalueze securitatea sistemelor lor informatice. În special, SGD-urile trebuie să prezinte pe scurt principalele concluzii ale celor mai recente audituri interne/externe disponibile cu privire la aspectele legate de securitatea informatică sau la orice probleme informatice identificate în cursul exercițiilor de simulare de criză (sau în cazuri concrete), acordând o atenție deosebită oricăror deficiențe identificate.

4.33 Pentru verificarea resurselor de personal și a altor resurse operaționale, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

i6: Suficiența personalului existent, a bugetului și a altor resurse care ar fi disponibile într-un scenariu real (calitativ și cantitativ)

i7: Suficiența personalului, a bugetului și a altor resurse suplimentare care ar fi disponibile într-un termen scurt, la nevoie (calitativ și cantitativ)

i8: Evaluarea securității sistemelor informatice care sunt esențiale pentru executarea sarcinilor care sunt încredințate SGD-ului (calitativ)

4.34 În raportarea cu privire la indicatorii i6 și i7, SGD-urile trebuie să raporteze cu privire la următoarele rezultate:

- Calitativ: pe categorie (personal, buget, alte resurse), un punctaj calitativ care indică gradul de adecvare.
- Cantitativ: după caz, numărul de angajați (specificând dacă acest număr este raportat la număr de indivizi sau în echivalent normă întregă) și lacunele în materie de buget și resurse pentru îndeplinirea sarcinilor SGD-ului.

Comunicarea cu deponenții și cu publicul larg

4.35 SGD-urile trebuie să facă o evaluare a proceselor de comunicare care ar fi aplicate la apariția unui scenariu de plată de compensații, examinând strategia și resursele de comunicare.

4.36 Pentru a verifica comunicarea cu deponenții și cu publicul larg, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

i9: Timpul necesar pentru constituirea de centrale telefonice și crearea de site-uri sau pagini web ad-hoc (calitativ și cantitativ)

i10: Capacitatea site-urilor sau a centralelor telefonice sub aspectul numărului de conexiuni sau apeluri (calitativ și cantitativ)

4.37 În raportarea cu privire la indicatorul i9, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ și să furnizeze informații cantitative. În acest din urmă caz, SGD-urile trebuie să utilizeze timpul de activare a SGD-ului ca punct de plecare pentru măsurarea timpului ($t = 0$). SGD-urile trebuie să raporteze timpul în număr de ore.

4.38 La evaluarea indicatorului i10, SGD-urile trebuie să ia în considerare numărul de deponenți ai instituției (instituțiilor) de credit verificate și, prin urmare, numărul potențial de vizite pe site-uri și de apeluri. În raportarea cu privire la indicatorul i10, SGD-urile trebuie să raporteze numărul de deponenți ai instituției (instituțiilor) de credit verificate, să raporteze un punctaj calitativ, să furnizeze informații cantitative și următoarele rezultate cantitative:

- Pentru site-uri: numărul de vizitatori pe oră.
- Pentru centralele telefonice: numărul de apeluri primite pe care o centrală telefonică le poate procesa într-o oră.

Instrumente de plată

4.39 SGD-urile trebuie să își testeze capacitatea de a efectua plăți către deponenți, mai exact de a transfera în mod efectiv sumele de plată către deponenți.

4.40 În acest scop, SGD-urile trebuie să evalueze calitatea proceselor existente pentru colectarea detaliilor de plată (informații necesare pentru efectuarea plății de compensații în plus față de datele din fișierul SCV), instrumentele de plată disponibile (de exemplu, viramente bancare, cecuri, carduri preplătite) și, după caz, capacitatea lor de a plăti compensații către deponenți nerezidenți în UE și de a plăti în valută. La elaborarea unei aprecieri calitative, SGD-urile trebuie să ia în considerare aceste elemente și dacă instrumentul (instrumentele) de plată disponibil(e) este (sunt) adecvat(e) pentru a compensa numărul de deponenți ai unei instituții de credit cu un număr de deponenți cel puțin egal cu a doua cuartilă a instituțiilor de credit participante. Instituția selectată pentru simulare nu trebuie să se încadreze în categoria descrisă la punctul 3.27.

4.41 După examinarea diferitelor procese și instrumente disponibile, SGD-urile trebuie să verifice capacitatea lor de a aplica prompt astfel de procese și instrumente în situații de criză care implică un număr mare de plăți. Pentru a evalua acest aspect, SGD-urile trebuie să aplice unul dintre următoarele două scenarii mai severe, ambele implicând un număr mai mare de plăți decât cele de la indicatorul i11:

- intrarea simultană în dificultate a două instituții de credit: fiecare instituție selectată trebuie să aibă un număr de deponenți cel puțin egal cu a doua cuartilă a instituțiilor de credit afiliate. Fiecare instituție selectată nu trebuie să se încadreze în categoria descrisă la punctul 3.27 sau

- intrarea în dificultate a unei instituții de credit cu un număr de deponenți cel puțin egal cu a treia cuartilă a instituțiilor de credit afiliate. Instituția selectată nu trebuie să se încadreze în categoria descrisă la punctul 3.27.

4.42 Pentru verificarea instrumentelor de plată, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

<p>i11: Examinarea instrumentelor de plată disponibile pentru scenarii de plată a compensațiilor (calitativ și cantitativ)</p> <p>i12: Adecvarea, în cazul în care se aplică unui număr mare de plăți, astfel cum prevăd scenariile mai severe prevăzute în ghid (calitativ și cantitativ)</p>
--

4.43 În raportarea cu privire la indicatorul i11, SGD-urile trebuie:

- să ia în considerare elementele descrise la punctul 4.41 atunci când furnizează un argument calitativ, oferind atât un punctaj calitativ, cât și o explicație, printre altele, justificând punctajul și explicând scenariul utilizat și
- să raporteze cu privire la numărul de deponenți aplicabil testului efectuat asupra domeniului cuantificat cu ajutorul indicatorului i11 (cantitativ).

4.44 În raportarea cu privire la indicatorul i12, SGD-urile trebuie să furnizeze un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ (calitativ), tipul de scenariu sever ales și numărul de deponenți aplicabil testului efectuat asupra domeniului cuantificat cu ajutorul indicatorului i12 (cantitativ).

Perioada în care sumele reprezentând compensații convenite trebuie să fie puse la dispoziția deponenților

4.45 SGD-urile trebuie să măsoare durata din momentul constatării indisponibilității depozitelor până în momentul în care suma de plată trebuie să fie disponibilă conform articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE și, pe această bază, să măsoare orice întârziere în raport cu perioadele de compensare prevăzute la articolul 8 alineatele (2)-(5) din directiva respectivă.

4.46 Pentru verificarea perioadei în care sumele reprezentând compensații convenite trebuie să fie puse la dispoziția deponenților, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

<p>i13: Pentru scenariile de plată de compensații, capacitatea SGD-ului de a pune la dispoziție suma aferentă compensațiilor convenite în termenul de plată aplicabil, inclusiv intervalul de timp de la constatarea indisponibilității depozitelor până la momentul în care suma de plată este pusă la dispoziție (calitativ și cantitativ)</p> <p>i14: Pentru soldurile temporar ridicate, conturile beneficiarilor sau alte cazuri speciale, evaluarea calității procedurilor interne ale SGD-ului și a resurselor pentru colectarea și gestionarea solicitărilor de plată de la deponenți (calitativ)</p>

4.47 În raportarea cu privire la indicatorul i13, SGD-urile trebuie să raporteze:

- un punctaj calitativ, care indică capacitatea SGD-ului de a pune la dispoziție suma aferentă compensațiilor convenite în termenul de plată aplicabil, însoțit de o explicație care să justifice punctajul calitativ și
- timpul necesar pentru a pune la dispoziție suma aferentă compensațiilor convenite în număr de zile lucrătoare și termenul de plată aplicabil dacă se abate de la informațiile furnizate în secțiunea „Informații generale” din formularul de raportare (cantitativ).

4.48 Pentru a evalua domeniul cuantificat cu ajutorul indicatorului i14, SGD-urile trebuie să își testeze procesele interne de plată de compensații în cazurile speciale, cum ar fi soldurile temporar ridicate, conturile beneficiarilor sau alte cazuri speciale. Atunci când astfel de cazuri nu sunt evidențiate în fișierele SCV, SGD-urile trebuie, de asemenea, să ia în considerare simularea procesului de plată a compensațiilor și a perioadei de plată utilizând cazuri fictive. În plus, SGD-urile trebuie să aibă în vedere utilizarea fișierelor SCV sau a datelor fictive pentru a cuantifica perioada de timp în care aceste depozite ar urma să fie compensate. În cadrul acestei evaluări cantitative opționale se poate calcula timpul scurs de la constatarea indisponibilității depozitelor până la momentul în care suma aferentă compensațiilor convenite este pusă la dispoziție, prin deducerea perioadei în care SGD-ul a trebuit să aștepte ca deponentul sau o altă parte interesată să furnizeze SGD-ului informațiile necesare.

4.49 Dacă o SGD consideră că alte cazuri „speciale” decât soldurile temporar ridicate și conturile beneficiarilor sunt relevante pentru evaluare, SGD-ul poate testa astfel de cazuri și poate raporta cu privire la acestea în cadrul indicatorului i14. Evaluarea trebuie să se axeze pe revizuirea proceselor interne ale SGD-ului. În plus, SGD-urile pot utiliza date fictive pentru a cuantifica perioada de timp – în zile lucrătoare – în care aceste depozite ar fi compensate. Alte cazuri speciale sunt depozitele sau deponenții care necesită mai multă atenție și/sau un tratament special din partea SGD-ului pentru efectuarea plății de compensații, de exemplu pentru că SGD-ul trebuie să obțină informații specifice sau pentru că trebuie să se abată de la procedurile normale de plată a compensațiilor în alt mod. Astfel de cazuri speciale ar putea rezulta, de exemplu, din legislația națională sau din caracteristicile specifice ale produselor oferite de instituțiile de credit participante. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să furnizeze informații suplimentare dacă au verificat alte cazuri speciale.

Cooperarea transfrontalieră (dintre statele membre gazdă și statele de origine)

4.50 Dacă SGD-urile îndeplinesc rolul de SGD din statul membru de origine sau de SGD din statul membru gazdă în temeiul articolului 14 din DSGD, SGD-urile trebuie să testeze sistemele instituite pentru compensarea deponenților la sucursalele înființate de instituțiile lor de credit participante în alte state membre.

4.51 SGD-urile trebuie să aibă în vedere, atunci când este posibil, utilizarea unei abordări bazate pe riscuri atunci când selectează SGD-ul (SGD-urile) cu care să efectueze o simulare a cooperării transfrontaliere. O abordare bazată pe riscuri înseamnă că SGD-urile evaluează riscurile și

probabilitatea de a fi nevoite să coopereze cu anumite SGD-uri partenere și în ce rol, pe baza informațiilor aflate la dispoziția SGD-ului. Această abordare ar putea fi mai adecvată decât utilizarea numărului de sucursale transfrontaliere ca unic criteriu. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să raporteze cu ce SGD partener a fost efectuată o simulare și în ce rol (din state membre de origine sau state membre gazdă) și să explice abordarea bazată pe riscuri utilizată pentru alegerea SGD-ului partener.

- 4.52 SGD-urile din state membre de origine și cele din state membre gazdă trebuie să își evalueze capacitatea de a comunica între ele în mod eficient și sigur. Prin urmare, SGD-urile trebuie să își evalueze capacitatea de a accesa și de a face schimb de date necesare pentru plata de compensații. În primul rând, SGD-urile trebuie, în calitatea lor de SGD-uri din state membre de origine, să verifice dacă sunt în măsură să extragă informații din fișierul SCV și să elaboreze fișiere cu instrucțiuni de plată (FIP) cu privire la deponenții de la sucursalele înființate de instituțiile lor de credit participante în alte state membre, după ce SGD-urile din statele membre de origine au extras fișierele SCV ale unor astfel de instituții de credit.
- 4.53 SGD-urile trebuie, în rolul lor de SGD-uri din state membre de origine, să măsoare timpul necesar pentru pregătirea fișierelor cu instrucțiuni de plată (FIP) și punerea lor la dispoziția SGD-urilor din statele membre gazdă în termenele limită prevăzute în Ghidul ABE privind acordurile de cooperare între schemele de garantare a depozitelor în temeiul Directivei 2014/49/UE⁷.
- 4.54 SGD-urile trebuie, în calitatea lor de SGD-uri din state membre de origine, să transmită SGD-urilor din statele membre gazdă un (eșantion de) fișier cu instrucțiuni de plată pentru a testa dacă sunt stabilite în mod corespunzător canalele de comunicare. Ulterior, SGD-urile din state membre gazdă trebuie să evalueze fișierele cu instrucțiuni de plată primite pentru a verifica dacă fișierul conține sau nu toate informațiile necesare pentru efectuarea unei plăți și să furnizeze o confirmare SGD-ului din statul membru de origine.
- 4.55 SGD-urile din state membre de origine și cele din state membre gazdă trebuie să evalueze canalele de transmitere a altor fișiere decât fișierele cu instrucțiuni de plată, cum ar fi documentele privind comunicările și documentele justificative necesare pentru simularea cazurilor complexe de plată în ambele direcții.
- 4.56 SGD-urile trebuie să evalueze, în calitate de SGD-uri din state membre gazdă, capacitatea lor de a comunica cu deponenții la sucursale și cu publicul larg, în special prin crearea de declarații și informații pentru deponenții individuali (de exemplu, scrisori pentru deponenți sau întrebări și răspunsuri pentru personalul centralelor telefonice). Întrucât capacitatea de a comunica cu deponenții este măsurată în contextul testelor de bază ale funcției de compensare (fără a presupune cooperarea transfrontalieră), evaluarea trebuie să se axeze pe aspectele specifice comunicării cu deponenții străini la sucursale și cu publicul larg aflat în alte state membre decât statul membru de origine al SGD. Astfel, întrucât înființarea unei centrale telefonice de SGD-ul

---

⁷ EBA/GL/2016/02.

din statul membru gazdă face parte din indicatorii i9 și i10, acest aspect nu intră, așadar, în domeniul de aplicare a unei astfel de evaluări.

4.57 SGD-urile din statele membre de origine și cele din statele membre gazdă trebuie să evalueze canalele de transmitere a fondurilor între acestea, de exemplu prin simularea transferului efectiv (al unei părți din) fonduri la SGD-ul partener sau printr-o examinare documentară a proceselor interne necesare. În cazurile în care, în timpul ciclului de simulare de criză în curs, SGD-urile au utilizat un astfel de canal de transmitere în contextul transferurilor de fonduri între SGD-uri atunci când o instituție participantă își modifică afilierea⁸, o astfel de evaluare a canalelor de transmitere este opțională.

4.58 SGD-urile nu trebuie să își testeze capacitatea de a coopera la nivel transfrontalier dacă nu sunt implicate nici ca SGD din statul membru de origine, nici ca SGD din statul membru gazdă, în conformitate cu articolul 14 din DSGD, din oricare dintre următoarele motive:

- nicio instituție de credit participantă nu are sucursale într-un alt stat membru și/sau nicio sucursală a instituțiilor de credit din UE nu este stabilită în statul membru al SGD-ului și
- planul de rezoluție al tuturor instituțiilor de credit participante cu sucursale în alte state membre prevede că trebuie luate măsuri de rezoluție sau competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante în conformitate cu articolul 59 din BRRD trebuie exercitată în conformitate cu scenariul relevant menționat la articolul 10 alineatul (3) din BRRD.

4.59 Pentru verificarea capacității lor de cooperare la nivel transfrontalier, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

i15: Capacitatea de a extrage informații selectate din SCV și de a elabora FIP-uri cu privire la deponenți la sucursalele înființate de instituțiile de credit participante ale acestora în alte state membre (calitativ)

i16: Timpul necesar pentru a produce fișiere cu instrucțiuni de plată, de la transmiterea fișierelor SCV de către instituție (calitativ și cantitativ)

i17: Timpul necesar pentru transmiterea fișierelor cu instrucțiuni de plată autorităților din statul membru gazdă, de la transmiterea fișierelor SCV de către instituție (calitativ și cantitativ)

i18: Evaluarea calității canalelor de transmitere a fișierelor cu instrucțiuni de plată (calitativ)

i19: Evaluarea de către SGD-urile din statul membru gazdă și confirmarea din partea acestora că fișierul (fișierele) cu instrucțiuni de plată ar fi adecvat(e) pentru plata de compensații deponenților (calitativ)

⁸ În conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din DSGD.

- i20: Evaluarea calității canalelor de transmitere a fișierelor, altele decât fișierul cu instrucțiuni de plată (calitativ)
- i21: Evaluarea calității capacității SGD-urilor din statul membru gazdă de a comunica cu deponenții la sucursale și cu publicul larg, în numele SGD-urilor din statele membre de origine și în cooperare cu acestea, în special prin crearea de declarații și informații pentru deponenții individuali (calitativ)
- i22: Evaluarea calității canalelor de transmitere a fondurilor necesare pentru plata de compensații către deponenți la sucursale de către SGD-ul din statul membru gazdă (calitativ)
- i23: Capacitatea de a respecta termenele prevăzute în Ghidul privind acordurile de cooperare între schemele de garantare a depozitelor în temeiul Directivei 2014/49/UE (calitativ și cantitativ)
- i24: Timpul necesar pentru transmiterea de la SGD-ul din statul membru de origine la SGD-ul din statul membru gazdă a fondurilor necesare pentru plata de compensații deponenților la sucursale de către SGD-ul din statul membru gazdă (calitativ și cantitativ)

- 4.60 În raportarea cu privire la indicatorii i15, i16, i18, i19, i20, i21 și i22, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ.
- 4.61 În raportarea cu privire la indicatorii i16 și i17, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, precum și timpul în ore, utilizând transmiterea fișierului SCV de către CI ca punct de plecare ($t = 0$) (cantitativ).
- 4.62 În raportarea cu privire la indicatorul i21, SGD-urile din statul membru gazdă trebuie să se concentreze asupra aspectelor specifice legate de comunicarea cu deponenții străini la sucursale și cu publicul larg aflat în alte state membre decât statul membru de origine al SGD (în comparație cu comunicarea cu deponenții de la o instituție de credit situată în același stat membru ca SGD-ul în contextul unui scenariu de plată de compensații fără cooperare transfrontalieră).
- 4.63 În raportarea cu privire la indicatorul i23, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ și timpul în zile lucrătoare (cantitativ).
- 4.64 Atunci când evaluează domeniul cuantificat cu ajutorul indicatorului i24, SGD-urile din statele membre de origine și cele din statele membre gazdă trebuie să colaboreze pentru a stabili termenul pentru transferul de fonduri către SGD-ul din statul membru gazdă. SGD-urile trebuie să cuantifice timpul integral scurs: acesta include timpul necesar pentru transferul fondurilor de la SGD-ul din statul membru de origine către SGD-ul din statul membru gazdă și timpul necesar pentru a pune fondurile de la SGD din statul membru gazdă la dispoziția deponenților. Rezultatele aplicării indicatorului i22 pot fi utilizate, de asemenea, pentru efectuarea acestei

evaluări. În raportarea cu privire la indicatorul i24, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ indicând dacă fondurile au fost transmise în termenul respectiv, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, precum și să raporteze timpul – în zile lucrătoare – necesar transmiterii și termenul aplicabil testului care a fost convenit cu SGD-ul partener (calitativ și cantitativ).

Capacități de finanțare

4.65 Pe lângă capacitățile operaționale, SGD-urile trebuie să verifice caracterul adecvat și accesibilitatea mijloacelor lor de finanțare pentru a-și îndeplini obligațiile de plată în cadrul testelor de bază.

Caracterul adecvat al mijloacelor de finanțare

4.66 În primul rând, SGD-urile trebuie să evalueze caracterul adecvat al fondurilor *ex ante* (resurse financiare disponibile), al contribuțiilor *ex post* și al mecanismelor alternative de finanțare disponibile pentru o intervenție a SGD-ului pentru toate instituțiile membre care nu sunt susceptibile de a face obiectul unei măsuri de rezoluție în conformitate cu punctul 3.27. Această evaluare trebuie să se bazeze pe cea mai recentă valoare raportată a depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor participante la un moment dat. Acesta este un exercițiu (de calcul) de birou.

4.67 Recurgerea la finanțarea *ex post* trebuie să țină cont de constrângerile prevăzute la articolul 10 alineatul (8) din Directiva 2014/49/UE, inclusiv dacă plățile unor instituții pot fi amânate integral sau parțial pe motivul că ar pune în pericol lichiditatea instituțiilor sau poziția lor de solvabilitate⁹. De asemenea, SGD-urile trebuie să examineze dacă s-ar respecta plafonul anual de 0,5 % prevăzut în dispoziția respectivă pentru contribuțiile *ex post* extraordinare necesare. În caz contrar, acestea trebuie să hotărască în mod explicit dacă ar putea să ridice plafonul de 0,5 %.

4.68 Recurgerea la mijloace de finanțare alternative, cum ar fi împrumuturile sau liniile de credit din partea unor terți de drept public sau privat, trebuie să se bazeze pe o evaluare obiectivă a elementelor cunoscute la momentul simulării, cum ar fi angajamentele de împrumut reciproce încheiate prin intermediul unor acorduri de cooperare scrise, linii de credit formale etc.

4.69 Pentru verificarea caracterului adecvat al mijloacelor lor de finanțare, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

i25: Caracterul adecvat al fondurilor <i>ex ante</i> pentru a acoperi nevoile de finanțare ale instituțiilor participante la SGD care nu se încadrează în categoria descrisă la punctul 3.27 din ghid (se raportează numărul absolut și numărul relativ al instituțiilor cu deficit și, dacă
--

⁹ Vezi actul delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 104 alineatul (4) și cu articolul 115 din Directiva 2014/59/UE.

este cazul, deficitul minim, maxim și mediu în valoare absolută și ca procent din necesarul de finanțare) (calitativ și cantitativ)

i26: Caracterul adecvat al contribuțiilor *ex post* pentru a acoperi nevoile de finanțare ale instituțiilor participante la SGD care nu se încadrează în categoria descrisă la punctul 3.27 din ghid și în cazul cărora fondurile *ex ante* nu au fost suficiente (se raportează numărul absolut și relativ de instituții cu deficit și, dacă este cazul, deficitul minim, maxim și mediu în valoare absolută și ca procent din necesarul de finanțare) (calitativ și cantitativ)

i27: Caracterul adecvat al mecanismelor alternative de finanțare pentru a acoperi nevoile de finanțare ale instituțiilor participante la SGD care nu se încadrează în categoria descrisă la punctul 3.27 din ghid și în cazul cărora fondurile *ex ante* și contribuțiile *ex post* nu au fost suficiente (se raportează numărul absolut și relativ de instituții cu deficit și, dacă este cazul, deficitul minim, maxim și mediu în valoare absolută și ca procent din necesarul de finanțare) (calitativ și cantitativ)

4.70 În raportarea cu privire la indicatorii i25, i26, i27, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ.

Accesul la mijloacele de finanțare

4.71 În al doilea rând, SGD-urile trebuie să evalueze cadrul de administrare și procesul decizional pentru obținerea finanțării necesare pentru o intervenție a SGD-ului. De asemenea, SGD-urile trebuie să își evalueze capacitatea de a accesa fondurile *ex ante* prin lichidarea activelor investite, în termenul aplicabil intervenției.

4.72 În acest sens, pentru scenariile de plată de compensații de către SGD, verificarea trebuie să țină cont de sumele care ar fi disponibile în mod efectiv în perioada de plată. Pentru alte scenarii de intervenție, SGD-urile trebuie să stabilească perioada aplicabilă pentru a contribui la astfel de intervenții. Pentru toate scenariile, acest lucru presupune o evaluare a lichidității resurselor financiare disponibile investite și a angajamentelor de plată, inclusiv în situații de criză pe piață. SGD-urile trebuie să testeze lichidarea activelor lor, fie valoarea totală, fie o parte din active, și să raporteze în acest sens atunci când își raportează rezultatele simulărilor de criză. Dacă este posibil, SGD-urile trebuie să aplice condiții nefavorabile de piață. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să descrie ipotezele/condițiile aplicabile simulării, de exemplu dacă au aplicat sau nu condiții nefavorabile de piață și, în caz afirmativ, să furnizeze detalii suplimentare.

4.73 În plus, SGD-urile trebuie să simuleze colectarea contribuțiilor *ex post* și accesarea unor mecanisme alternative de finanțare, indiferent de valoarea fondurilor *ex ante*. Pentru a efectua această evaluare, SGD-urile pot să efectueze exerciții de simulare în caz de intrare în dificultate a unei anumite instituții de credit sau pot să efectueze simulări multiple cu ipoteze diferite (cum ar fi simulări separate pentru fiecare sursă posibilă de finanțare). Instituția de credit selectată pentru a efectua aceste exerciții nu trebuie să se încadreze în categoria descrisă la punctul 3.27 din ghid. Dacă o SGD selectează o instituție de credit pentru a evalua

atât capacitățile operaționale, cât și pe cele de finanțare, SGD-ul trebuie să se asigure că selectează o instituție de credit cu un număr de deponenți cel puțin egal cu a doua cuartilă a instituțiilor de credit participante care nu se încadrează în categoria descrisă la punctul 3.27. SGD-urile trebuie să raporteze către ABE, într-un mod anonimizat, caracteristicile instituției de credit care a fost selectată pentru test.

4.74 În cazul în care legislația națională prevede o anumită secvență legată de utilizarea și epuizarea resurselor financiare disponibile, de contribuțiile *ex post* și de mecanismele alternative de finanțare, la conceperea simulării de criză trebuie să se țină seama de regulile aplicabile.

4.75 În cazul în care o SGD dispune de mecanisme alternative de finanțare (MAF) din mai multe surse (de exemplu, un împrumut comercial sau un împrumut de la stat), SGD-ul trebuie să simuleze accesarea fondurilor din cel puțin una dintre aceste surse într-un anumit ciclu de simulare de criză. Celelalte surse de MAF pot fi evaluate de SGD în ciclurile următoare.

4.76 SGD-urile trebuie să evalueze timpul necesar pentru accesarea finanțării din fonduri *ex post* și din mecanisme alternative de finanțare. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie, de asemenea, să raporteze termenul pentru accesarea fondurilor aplicabil intervenției. De asemenea, SGD-urile trebuie să ia în considerare evaluarea canalelor de transmitere pentru colectarea contribuțiilor *ex post* și accesarea mecanismelor alternative de finanțare, de exemplu prin simularea transferului efectiv al tuturor fondurilor sau anumitor fonduri către SGD sau printr-o analiză documentară a proceselor interne necesare. Cu toate acestea, în cazul în care canalele de transmitere utilizate pentru colectarea contribuțiilor *ex post* și *ex ante* sunt identice, SGD-urile pot testa canalele de transmitere fie pentru contribuțiile *ex ante*, fie pentru cele *ex post*. În cazul în care contribuțiile *ex ante* sau *ex post* au fost colectate în cadrul actualului ciclu de simulare de criză, SGD-urile nu sunt obligate să verifice canalele de transmitere separat și trebuie să raporteze cu privire la experiența concretă.

4.77 Pentru verificarea accesului la mijloacele lor de finanțare, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori:

i28: Evaluarea calitativă a cadrului de administrare și a procesului decizional al SGD pentru obținerea finanțării necesare pentru o intervenție a SGD-ului (calitativ)

i29: Evaluarea capacității SGD-ului de a accesa fondurile *ex ante* prin lichidarea activelor investite ca parte a resurselor financiare disponibile în termenul aplicabil intervenției (cantitativ susținut de calitativ)

i30: Evaluarea capacității SGD-ului de a colecta contribuții *ex post* prin colectarea de contribuții extraordinare în termenul aplicabil intervenției (cantitativ susținut de calitativ)

i31: Evaluarea capacității SGD-ului de a accesa mecanisme alternative de finanțare în termenul aplicabil intervenției (cantitativ susținut de calitativ)

- 4.78 În raportarea cu privire la indicatorul i28, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ.
- 4.79 În raportarea cu privire la indicatorul i29, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ indicând dacă fondurile *ex ante* au fost accesate în termenul aplicabil intervenției, însoțite de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, precum și timpul necesar pentru accesarea fondurilor *ex ante* în zile lucrătoare și termenul aplicabil intervenției simulate în zile lucrătoare (calitativ și cantitativ).
- 4.80 În raportarea cu privire la indicatorul i30, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ indicând dacă contribuțiile *ex post* au fost colectate în termenul aplicabil intervenției, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, precum și timpul necesar pentru colectarea contribuțiilor *ex post* în zile lucrătoare și termenul aplicabil intervenției simulate în zile lucrătoare (calitativ și cantitativ).
- 4.81 În raportarea cu privire la indicatorul i31, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ care să indice dacă au fost accesate mecanisme alternative de finanțare în termenul aplicabil intervenției, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, precum și timpul necesar pentru accesarea mecanismelor alternative de finanțare în zile lucrătoare și termenul aplicabil intervenției supuse testelor în zile lucrătoare (calitativ și cantitativ).

Capacități de a contribui la rezoluție, de a evita intrarea în dificultate și de a contribui la procedurile de insolvență

- 4.82 SGD-urile trebuie să își evalueze capacitățile operaționale și de finanțare de a contribui la rezoluție și, dacă este cazul, de a-și utiliza resursele financiare disponibile pentru a efectua intervenții legate de funcțiile de evitare a intrării în dificultate și de contribuție la procedurile de insolvență, astfel cum se menționează la punctul 3.2.
- 4.83 SGD-urile trebuie să utilizeze indicatorii definiți ca fiind aplicabili testului de bază relevant care este efectuat în conformitate cu prezentul ghid. SGD-urile care efectuează teste de bază legate de contribuția la rezoluție, de evitarea intrării în dificultate și de contribuția la procedurile de insolvență pot utiliza rezultatele și concluziile relevante care decurg din indicatorii aplicați în cadrul unei prime simulări de criză a funcției de compensare. Aceste rezultate anterioare trebuie să rezulte dintr-o simulare de criză a funcției de compensare efectuată în timpul ciclului de simulare de criză în curs (dacă este fezabil) sau al ultimului ciclu de simulare de criză efectuat de SGD. Atunci când utilizează rezultatele anterioare, SGD-urile trebuie să analizeze dacă este necesar să le completeze cu evaluări suplimentare specifice contribuției la rezoluție, evitării intrării în dificultate sau contribuției la procedurile de insolvență.

Indicatori specifici

- 4.84 SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori pentru verificarea capacităților lor de contribuție la rezoluție, de evitare a intrării în dificultate și de contribuție la procedurile de insolvență:

- i32: Pentru contribuția la rezoluție, timpul care curge din momentul în care autoritatea de rezoluție emite solicitarea până în momentul în care se efectuează plata contribuției (calitativ și cantitativ)
- i33: Pentru evitarea intrării în dificultate, (estimarea) timpului necesar pentru efectuarea intervenției SGD-ului (opțional – calitativ și cantitativ)
- i34: Pentru evitarea intrării în dificultate, evaluarea calității procedurilor și resurselor stabilite de SGD pentru a se asigura că costurile măsurilor nu depășesc costurile îndeplinirii mandatului statutar sau contractual al SGD-ului în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (c) din DSGD (calitativ)
- i35: Pentru evitarea intrării în dificultate, evaluarea calității procedurilor și resurselor stabilite de SGD pentru ca monitorizarea riscurilor instituției de credit să fie mai strictă, iar drepturile sale de verificare să fie sporite, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (3) litera (d) din DSGD (calitativ)
- i36: Pentru evitarea intrării în dificultate, evaluarea calității capacității SGD-ului de a beneficia de contribuții extraordinare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din DSGD (calitativ)
- i37: Pentru contribuția la procedurile de insolvență, timpul scurs pentru a efectua intervenția SGD-ului (calitativ și cantitativ)
- i38: Pentru contribuția la procedurile de insolvență, evaluarea calității procedurilor interne și a resurselor stabilite de SGD pentru a se asigura că costurile suportate de SGD nu depășesc valoarea netă a despăgubirii deponenților garantați în conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din DSGD (calitativ)

4.85 Atunci când desfășoară etapa de planificare menționată în orientarea 2 și în scopul evaluării domeniului cuantificat cu ajutorul indicatorului i32, SGD-urile trebuie să colaboreze cu autoritățile de rezoluție pentru a defini, în colaborare, intervalul de timp în care trebuie efectuată plata contribuției la rezoluție pentru ca autoritatea de rezoluție să poată aplica măsurile de rezoluție. Acest interval de timp ar putea să difere în funcție de scenariul/instrumentul de rezoluție utilizat. În plus, ABE încurajează SGD-urile și autoritățile de rezoluție să coopereze atunci când concep și efectuează simulări de criză privind contribuția la scenariile de rezoluție, de exemplu prin desfășurarea unui exercițiu comun. În raportarea cu privire la indicatorul i32, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ indicând dacă fondurile au fost transmise în termenul aplicabil, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, și să raporteze timpul necesar pentru transmitere și termenul aplicabil simulării (cantitativ).

4.86 Aplicarea indicatorului i33 este opțională. Atunci când decid să aplice indicatorul i33, SGD-urile trebuie să colaboreze cu autoritățile relevante pentru a defini intervalul de timp în care trebuie aplicate măsurile. Acest interval de timp poate fi stabilit, de asemenea, de SGD, dacă sunt mandatate. SGD-urile trebuie să ia în considerare experiențele concrete anterioare, dacă

există. Acest interval de timp poate varia în funcție de scenariul/măsura utilizată. În consecință, SGD-ul poate efectua o estimare a timpului pe baza unuia dintre scenariile posibile. Punctul de plecare relevant pentru cuantificarea timpului scurs depinde de cadrul național aplicabil. Printre altele, acest punct de plecare poate fi solicitarea primită din partea instituției de credit, a autorității desemnate sau a autorității de supraveghere. În raportarea cu privire la indicatorul i33, SGD-urile trebuie să specifice punctul de plecare de la care se evaluează timpul scurs și motivele care au condus la alegerea acestui punct de plecare. SGD-urile trebuie să raporteze, de asemenea, principalele ipoteze ale simulării.

4.87 La aplicarea indicatorului i35, SGD-urile trebuie să aibă în vedere implicarea autorităților de supraveghere în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (d) din DSGD și cu dispozițiile naționale aplicabile. În acest caz, SGD-urile trebuie să își concentreze evaluarea numai asupra acțiunilor interne pe care le pot întreprinde.

4.88 La aplicarea indicatorului i36, SGD-urile trebuie să se concentreze asupra proceselor specifice pe care le-ar fi putut institui în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din DSGD. Dacă nu a fost instituit niciun proces specific, SGD-urile trebuie să raporteze doar această constatare.

4.89 La aplicarea indicatorului i37, SGD-urile trebuie să colaboreze cu autoritățile relevante pentru a defini intervalul de timp în care trebuie aplicate măsurile. Acest interval de timp poate fi stabilit, de asemenea, de SGD, dacă sunt mandatate. SGD-urile trebuie să ia în considerare experiențele concrete anterioare, dacă există. Acest interval de timp poate varia în funcție de scenariul/măsura utilizată. Punctul de plecare relevant pentru cuantificarea timpului scurs depinde de cadrul național aplicabil. Printre altele, acest punct de plecare poate fi solicitarea primită din partea instituției de credit, a autorității desemnate sau a autorității de supraveghere.

4.90 În raportarea cu privire la indicatorii i33 și i37, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ care să indice dacă acțiunile au fost întreprinse în termenul aplicabil, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ, și să raporteze timpul necesar și termenul aplicabil simulării (cantitativ). De asemenea, SGD-urile trebuie să raporteze punctul de plecare de la care se evaluează timpul scurs și motivele care au dus la alegerea acestui punct de plecare. În raportarea cu privire la indicatorul i38, SGD-urile trebuie să specifice dacă (în contextul experiențelor concrete anterioare sau din motive de pregătire) procedurile conforme cu dispozițiile naționale sunt instituite pentru a identifica un potențial cumpărător care să preia depozitele acoperite transferate.

4.91 În raportarea cu privire la indicatorii i34, i35, i36 și i38, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ.

Alți indicatori aplicabili

4.92 Pe lângă indicatorii specifici prevăzuți la punctul 4.84, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori, care se aplică, de asemenea, pentru testarea funcției lor de compensare.

- 4.93 Pentru verificarea capacității lor de a contribui la rezoluție, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori menționați mai sus: i5, i6, i7, i8, i28, i29, i30 și i31.
- 4.94 La aplicarea acestor indicatori în acest scop, SGD-urile trebuie să ia în considerare că contribuția unei SGD la rezoluție ar putea fi necesară într-un interval de timp mai scurt decât perioada aplicabilă prevăzută pentru punerea sumei aferente compensațiilor convenite la dispoziția deponenților.
- 4.95 La aplicarea indicatorilor i6 și i7, SGD-urile trebuie să evalueze caracterul adecvat al personalului suplimentar, al bugetului și al altor resurse pentru a furniza contribuția lor într-un interval de timp compatibil cu nevoile procedurilor de rezoluție. SGD-urile trebuie să colaboreze cu autoritățile de rezoluție pentru a defini acest interval de timp, care ar putea să difere în funcție de scenariu și de instrumentul de rezoluție utilizat.
- 4.96 SGD-urile trebuie să aplice indicatorul i8 numai dacă utilizează alte sisteme informatice decât cele utilizate în contextul funcției lor de compensare. La aplicarea indicatorului i8, SGD-urile trebuie să evalueze securitatea sistemelor informatice care sunt esențiale pentru a contribui la o rezoluție în timp util.
- 4.97 La aplicarea indicatorului i28, SGD-urile trebuie să ia în considerare dispozițiile juridice, contractuale sau statutare naționale (dacă există) referitoare la administrarea și procesul decizional al SGD specifice contextului contribuției la rezoluție.
- 4.98 Pentru verificarea capacităților lor de evitare a intrării în dificultate, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori menționați mai sus: i5, i6, i7, i8, i28 și i29.
- 4.99 La aplicarea indicatorului i6, SGD-urile trebuie să evalueze caracterul adecvat al personalului existent în scopul cuantificării costurilor intervențiilor SGD-ului, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (3) din DSGD.
- 4.100 La aplicarea indicatorului i7, SGD-urile trebuie să evalueze caracterul adecvat al personalului suplimentar în scopul cuantificării costurilor intervențiilor SGD-ului, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (3) din DSGD.
- 4.101 SGD-urile trebuie să aplice indicatorul i8 numai dacă utilizează alte sisteme informatice decât cele utilizate în contextul funcției lor de compensare. La aplicarea indicatorului i8, SGD-urile trebuie să evalueze securitatea sistemelor informatice care sunt esențiale în scopul cuantificării costurilor intervențiilor SGD-ului, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (3) din DSGD.
- 4.102 La aplicarea indicatorului i8, SGD-urile trebuie să ia în considerare dispozițiile juridice, contractuale sau statutare naționale (dacă există) referitoare la administrarea și procesul decizional al SGD specifice contextului evitării intrării în dificultate.

- 4.103 Pentru verificarea capacităților lor de evitare a intrării în dificultate, SGD-urile pot să aplice, de asemenea, indicatorii i30 și i31, în mod voluntar, în conformitate cu dispozițiile naționale aplicabile.
- 4.104 Pentru verificarea capacităților lor de contribuție la procedurile de insolvență, SGD-urile trebuie să utilizeze următorii indicatori menționați mai sus: i5, i6, i7, i8, i28 și i29.
- 4.105 La aplicarea indicatorului i7, SGD-urile trebuie să evalueze caracterul adecvat al personalului suplimentar în scopul cuantificării costurilor intervențiilor SGD-ului, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (6) din DSGD.
- 4.106 SGD-urile trebuie să aplice indicatorul i8 numai dacă utilizează alte sisteme informatice decât cele utilizate în contextul funcției lor de compensare. La aplicarea indicatorului i8, SGD-urile trebuie să evalueze securitatea sistemelor informatice care sunt esențiale pentru cuantificarea costurilor intervențiilor SGD-ului, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (6) din DSGD.
- 4.107 La aplicarea indicatorului i28, SGD-urile trebuie să ia în considerare dispozițiile legale, contractuale sau statutare naționale (dacă există) referitoare la administrarea și procesul decizional al SGD-ului specifice contextului contribuției la procedurile de insolvență.
- 4.108 Pentru verificarea capacității lor de a contribui la procedurile de insolvență, SGD-urile pot aplica, de asemenea, indicatorii i30 și i31, în mod voluntar, în conformitate cu dispozițiile naționale aplicabile.

Scenarii de criză suplimentare și indicatori suplimentari

Scenarii de criză suplimentare

- 4.109 SGD-urile trebuie să aibă în vedere adăugarea unui alt nivel de complexitate și de dificultate la unul sau mai multe dintre testele de bază, adăugând la testul de bază ales un scenariu „special” cu dificultăți serioase legate de continuitatea activității sau cu circumstanțe externe care ar genera dificultăți suplimentare pentru ca SGD-ul să își îndeplinească funcțiile.
- 4.110 O listă neexhaustivă de exemple de astfel de scenarii include: plăți multiple ale SGD-ului în același timp, tensiuni economice și lipsa capacității de a lichida sau de a strânge fonduri de pe piață, probleme informatice/operaționale la nivelul SGD-ului sau al instituției de credit în dificultate, circumstanțe externe care afectează operațiunile SGD-ului, precum o epidemie/pandemie, întreruperi ale alimentării cu energie electrică, perturbări ale internetului și grevă. În raportarea către ABE, SGD-urile trebuie să descrie conceptul simulării și scenariul ales.
- 4.111 La aplicarea unui astfel de scenariu de criză suplimentar, SGD-urile trebuie să utilizeze următorul indicator:

i39: Capacitatea SGD-ului de a face față provocărilor legate de continuitatea activității sau circumstanțelor externe care creează dificultăți suplimentare atunci când își îndeplinește funcțiile (calitativ)

Domenii și indicatori dezvoltați la nivel intern, din proprie inițiativă

4.112 SGD-urile pot elabora din proprie inițiativă – în mod voluntar – indicatori suplimentari pentru a evalua alte domenii decât cele incluse în ghid. O SGD poate adăuga astfel de indicatori suplimentari pentru aspectele pe care SGD-ul le consideră relevante atunci când își evaluează capacitățile și care sunt evaluate în timpul ciclului de simulare de criză aplicabil. Aceasta este o opțiune voluntară. Scopul acestei opțiuni este de a oferi SGD-urilor flexibilitatea de a testa și de a raporta cu privire la acele aspecte pe care o SGD le consideră relevante pentru situația sa. Includerea unor astfel de domenii în rapoartele privind simulările de criză care sunt prezentate ABE oferă ABE și altor SGD-uri informații cu privire la aceste aspecte pentru viitoarele evaluări *inter pares*.

4.113 În raportarea cu privire la acești indicatori, SGD-urile trebuie să prezinte un punctaj calitativ, însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ și, dacă este cazul, de informații cantitative.

Orientarea 5: Evaluarea calitativă a rezultatelor simulărilor și a rezilienței SGD

Sistemul de evaluare a indicatorilor individuali

5.1 Atunci când evaluează reziliența lor în raport cu diferiții indicatori incluși în prezentul ghid, SGD-urile trebuie să utilizeze următorul sistem de evaluare.

5.2 Întrucât scopul simulării de criză este dublu, evaluarea rezilienței SGD-ului și identificarea deficiențelor sau a „domeniilor care necesită îmbunătățiri” în vederea îmbunătățirii sistemelor SGD-ului, se așteaptă și se încurajează identificarea de către SGD a unor astfel de domenii care necesită îmbunătățiri atunci când acestea efectuează simulări de criză. Prin urmare, atunci când aplică indicatori individuali, SGD-urile trebuie să raporteze un punctaj calitativ din următoarele categorii diferite:

- 1) SGD-ul nu a identificat niciun domeniu sau un număr redus de domenii care necesită îmbunătățiri și este puțin probabil ca aceste domenii să afecteze capacitatea SGD-ului de a-și îndeplini sarcinile în condițiile prevăzute de DSGD.
- 2) SGD-ul a identificat un număr semnificativ de domenii care necesită îmbunătățiri, dar este puțin probabil ca aceste domenii care necesită îmbunătățiri să afecteze capacitatea SGD-ului de a-și îndeplini sarcinile în condițiile DSGD, deoarece, de exemplu, astfel de deficiențe sunt izolate și/sau pot fi remediate cu ușurință la momentul intrării în dificultate.
- 3) SGD-ul a identificat un număr redus de domenii care necesită îmbunătățiri; cu toate acestea, astfel de domenii care necesită îmbunătățiri ar afecta capacitatea SGD-ului de a-și îndeplini sarcinile în condițiile DSGD (prin urmare, SGD-ul trebuie să indice măsurile care au fost luate sau care sunt planificate în viitorul apropiat și rezultatele obținute în urma testelor de monitorizare).
- 4) SGD-ul a identificat un număr semnificativ de domenii care necesită îmbunătățiri, iar aceste domenii care necesită îmbunătățiri ar afecta capacitatea SGD-ului de a-și îndeplini sarcinile în condițiile DSGD (prin urmare, SGD-ul trebuie să indice măsurile care au fost luate sau care sunt planificate în viitorul apropiat și rezultatele obținute în urma testelor de monitorizare).

5.3 Punctajele calitative trebuie completate de evoluții cantitative și de explicații care să justifice rezultatul raportat atunci când acest lucru este solicitat de formularul de raportare.

De la indicatori individuali la reziliența SGD-ului în îndeplinirea atribuțiilor sale legale

5.4 Atunci când evaluează reziliența lor în raport cu atribuțiile legale evaluate în cadrul testelor de bază, SGD-urile trebuie să utilizeze următorul sistem de evaluare.

5.5 SGD-urile trebuie să raporteze, pentru fiecare test de bază, dacă se consideră că sunt „suficient de reziliente” sau „insuficient de reziliente”.

- „Suficient de rezilient” înseamnă că SGD-ul poate să îndeplinească funcția, atribuită conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE, care a fost evaluată prin intermediul testului de bază relevant.
- „Insuficient de rezilient” înseamnă că SGD-ul nu poate să îndeplinească funcția, atribuită conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE, care a fost evaluată prin intermediul testului de bază relevant.

5.6 SGD-urile trebuie să completeze această evaluare cu explicații care să justifice rezultatele raportării.

5.7 Dacă o SGD este mandatată din punct de vedere legal să îndeplinească o anumită sarcină în temeiul DSGD, dar nu a efectuat un anumit test de bază aplicabil SGD-ului, SGD-ul trebuie să raporteze acest lucru completând „domeniu neverificat” în câmpul relevant din formularul de raportare și explicând motivele pentru care nu a evaluat domeniul.

Sistemul de evaluare a rezilienței globale

5.8 La clasificarea rezilienței lor globale, SGD-urile trebuie să utilizeze următorul sistem de evaluare.

5.9 SGD-urile trebuie să raporteze cu privire la reziliența globală în îndeplinirea mandatului lor legal complet ca fiind „suficient de rezilient” sau „insuficient de rezilient”:

- „suficient de rezilient” înseamnă că SGD-ul poate să îndeplinească toate funcțiile atribuite conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE.
- „insuficient de rezilient” înseamnă că SGD-ul nu poate să îndeplinească cel puțin una dintre funcțiile care i-au fost atribuite conform Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE.

5.10 SGD-urile trebuie să completeze această evaluare cu explicații care să justifice rezultatele raportării.

Orientarea 6: Instrucțiuni de raportare către ABE

- 6.1 Dacă este posibil, formularul de raportare trebuie să includă rezultatele a cel puțin un ciclu de simulare de criză efectuat integral de SGD.
- 6.2 SGD-urile trebuie să raporteze către ABE informațiile prevăzute în anexa 1 până la data care urmează să fie anunțată, dacă este cazul, de ABE atunci când planifică și efectuează evaluări inter pares. În vederea celei de a doua evaluări inter pares care urmează să fie publicată de ABE până la 16 iunie 2025, SGD-urile trebuie să raporteze către ABE rezultatele lor până la 16 iunie 2024. În ceea ce privește simulările de criză și ciclurile de raportare ulterioare, ABE va anunța data următoarelor termene de raportare în cadrul evaluărilor inter pares ulterioare ale ABE sau prin alte mijloace.
- 6.3 SGD-urile trebuie să utilizeze formularul de raportare prevăzut în anexa 1 și canalele de transmitere puse la dispoziție de ABE pentru raportare.
- 6.4 SGD-urile trebuie să urmeze aceste instrucțiuni atunci când completează formularul de raportare:
- SGD-urile trebuie să furnizeze un punctaj calitativ (1-4) pentru fiecare indicator (calitativ), însoțit de o explicație pentru a justifica punctajul calitativ. Dacă este cazul, SGD-urile trebuie să furnizeze, de asemenea, informații cantitative pentru a motiva punctajul și pentru a furniza date comparabile pentru viitoarele evaluări inter pares (cantitativ).
  - În cazul în care sunt necesare informații cantitative pe lângă un punctaj calitativ, SGD-urile trebuie să urmeze instrucțiunile din ghidul de utilizare și din formularul de raportare, de exemplu în ceea ce privește unitățile de măsură.
  - În cazul în care o SGD nu a evaluat un anumit domeniu, SGD-ul trebuie să indice acest lucru completând „domeniu neverificat” în câmpul relevant din formularul de raportare. În plus, SGD-urile trebuie să includă o declarație scrisă care să descrie motivul pentru care nu s-a evaluat un anumit domeniu.
  - Pentru testele efectuate asupra fișierelor SCV, la raportarea numărului de instituții individuale verificate, dacă o SGD a efectuat mai multe teste asupra fișierelor SCV pentru o instituție de credit, aceasta se consideră ca fiind o singură instituție.